A „Tarnopolból indult el ..." izgalmas befejező folytatása

Ludas Matyi

I. évfolyam, 14. szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1945 augusztus 19.

Szentistvánnapi húsjegysütés a Gellérthegyen

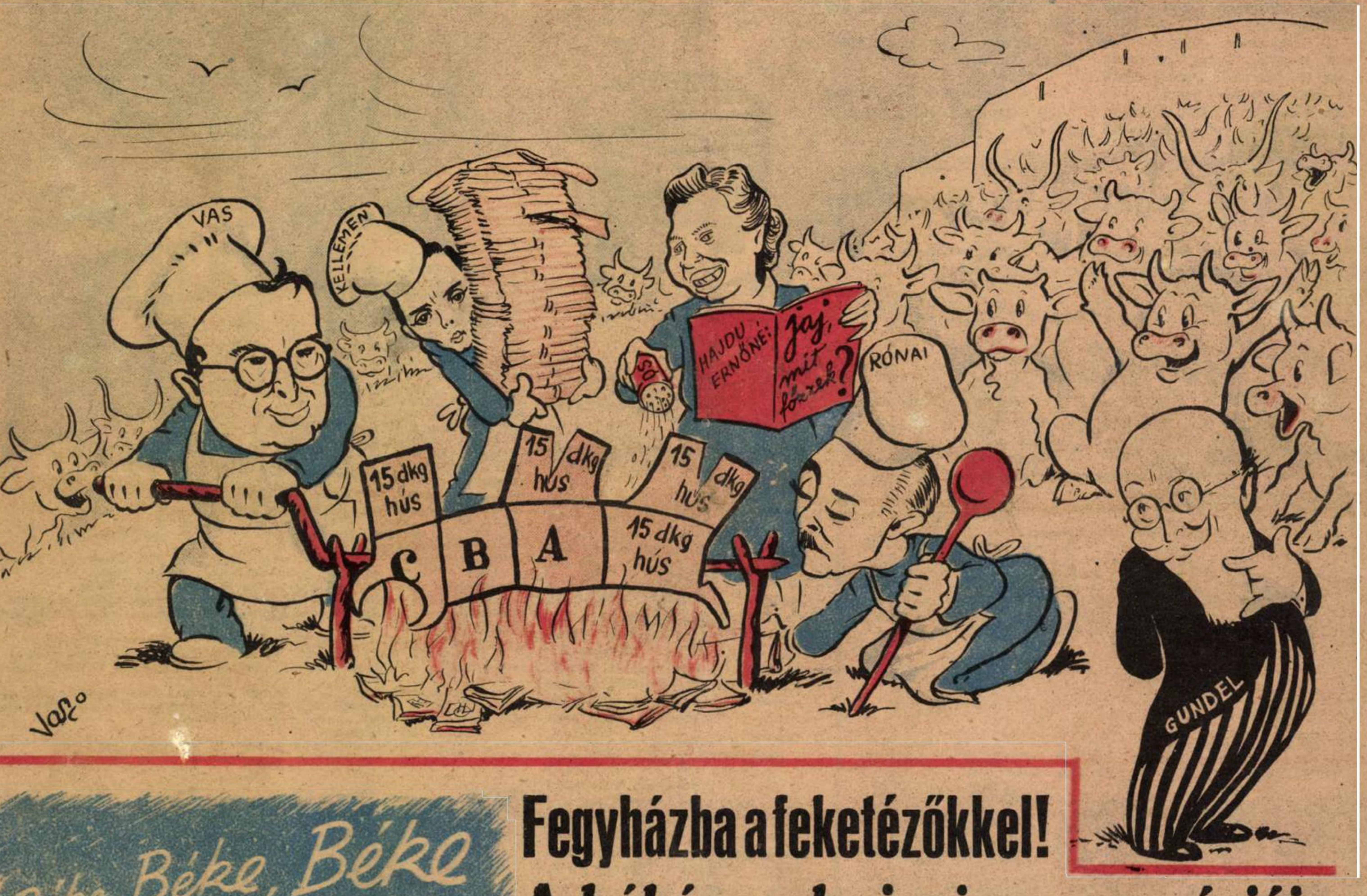

Béke, Béke, Béke

IRTA Békeffi István

Hát végre vége jajnak, csatazajnak,
Vérnek, könnynek, s a bajt hozó
Mindenkire vonatkozó
Általános, asztrális elmebajnak.

Az ember a teremtés koronája!
S hogy gázkamrákba mért lökött
Ügyvédet, orvost, mérnököt:
A gyilkos már nem tud felelni rája.

Hát mától érdemes lesz újra élni.
Elhallgattak a fegyverek...
Ha ma születik egy gyerek,
Annak már nem kell senkitől se félni.

Ne ágyúzzunk. Közöljük a világgal
Harangszóval: giling-galang,
Megjött a szép fehér galamb
Csőrében kissé hervadt olajággal.

Nincs mámor és ujjongás, semmi, semmi.
Az ember él és dolgozik,
S talán azon gondolkozik:
Hogy lehet ezt a galambot megenni?

Fegyházba a feketézőkkel!

A békéscsabai piac szenzációja

Révai József Békéscsabán tartott beszédében a hallgatóság nagy tetszése közepett kiadta a jelszót: **fegyházba a feketézőkkel!**

A jelszó elhangzása után a Feketézők Országos Szövetsége rendkívüli közgyűlést tartott amelyen Sötét Ödön vázolta a szövetség álláspontját.

— Révai József Békéscsabán azt mondta: fegyházba a feketézőkkel. Szövetségünk hálásan nyugtázza ezt a magas helyről jövő elismerést, amelynek révén tagjaink a tél viszontagságai elől megfelelő menedéket találnak. Biztos értesülésünk szerint a fegyházak ablakai üvegezve (sőt rácsozva) vannak, a lakóhelyiségeket füteni fogják, az épület tetőzete ép és csapadékmentes. Minthogy szövetségünk a téli hónapokban amúgysem óhajt teljes kapacitással működni, Révai József pihentetési akcióját nagy örömmel fogadjuk. A baj azonban máshol van. Szövetségünk 123.567 müködö tagot tart nyilván. Nem volna méltányos, hogy egyeseknek közülünk sikerüljön bejutniuk a fegyházak valamelyikébe, másoknak viszont nem..

Ezért, hogy minden tagunk fedél alá jusson a hidegebb időkre, új fegyházakat fogunk építeni.

Az ehhez szükséges 25 millió pengőt a nagyközönség támogatásával kívánjuk lejegyeztetni, éspedig megfelelő mennyiségű cukor és zsír forgalombahozatalával. Tervünk még az is, hogy a Fegyházalap javára jótékonycélu hangversenyt rendezünk a legkiválóbb életművészek felléptével.

A belügyminisztertől engedélyt kérünk arra, hogy kétnapos gyüjtést rendezhessünk Pest utcáin,

hogy kisebb adományaikkal azok is támogathassák a Fegyházalapot, akik a cukrot és zsírt nem óhajtják megfizetni. Minden reményünk meg lehet arra, hogy erőfeszítésünk a társadalommal karöltve megtermi gyümölcsét és az esős időre felépíthetjük a minden szempontból megfelelő fegyházakat.

A közgyűlésen elhangzottak hírére a cukor és a zsír ára ugrásszerüen emelkedett, de nagy emelkedést mutat az eddig stagnáló tégla, épületfa, gerenda, épületvas és egyéb fegyházkellék ára is.

Ennek ellenére megállapitható, hogy a békéscsabai piac szenzációja a héten nem a csabai kolbász volt, hanem egy új jelszó: „Fegyházba a feketézőkkel." A máris népszerű új jelszó **Révai** kiadásában jelent meg. A feketézők díszpéldányai láncrafüzve és guzsbakötve fognak megjelenni a toloncházban.

Ára: 8 pengő

NYILATKOZAT

Lapunkban szereplő élelmiszeráraink lapzártakor, tehát augusztus 15-én d. e. 10 órakor voltak végórvényesek. A piaci áraktól való eltérésük nem a mi pontatlanságunk, hanem a feketézők igyekezetének következménye, s emiatt felelősséget nem vállalunk.

Ludas Matyi

Fixfizetésüek figyelmébe!

A megélhetés legegyszerübb módja!

Torzonborz fiatalember állított be szerkesztőségünkbe. Meglepetten kiáltottunk fel:

— Lángész Lajos! Maga él?

— Méghozzá milyen remekül!

Azonnal sejtettük, hogy valami ravasz trükkel biztosított megélhetést magának. Nem csalódtunk. Addig faggattuk, amíg szabadalmazatlan módszerét hajlandó volt közkinccsé tenni.

— Tisztviselő vagyok az Első Magyar Utolsó Müveknél, havi négyezerért. Persze ebből az összegből nem lehetne jól élni. Kitaláltam tehát a következőt: minden hónap ötödikén felveszek kétezer pengő előleget. A kétezer pengőért veszek cukrot. A hónap végén a cukrot eladom, kapok érte négyezret. Ebből visszafizetem az előleget, marad tisztán kétezer. Ezt hozzácsapom a következő előleghez, így aztán több cukrot tudok venni, nagyobb a hasznom. Na? Ehhez mit szólnak?

— Milyen zseniális? Es milyen egyszerü a dolog!

— Persze. De még megsúgok valamit.

— Nos?

— A cukorüzlet úgy bevált, hogy elsején otthagyom az állásom.

A 7 legédesebb vicce

— Olvasta? El kell készülnünk a legkegyetlenebb télre!
— Én már készülök. Épp most vettem gyömbért.
— Gyömbért? Minek?
— Forralt borhoz.

Hangtalan Heti Híradó

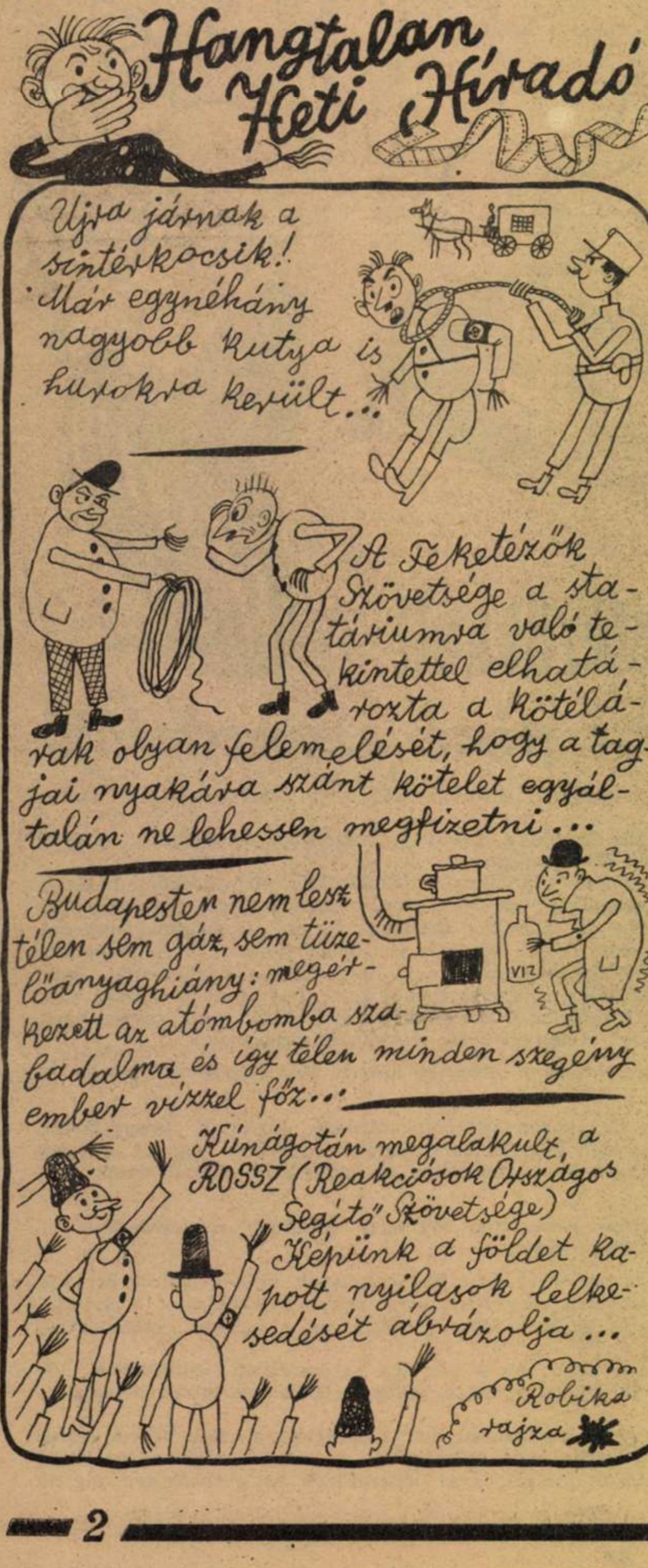

Ujra járnak a sintérkocsik! Már egynéhány nagyobb kutya is hurokra került...

A Feketézők Szövetsége a statáriumra való tekintettel elhatározta a kötélárak olyan felemelését, hogy a tagjai nyakára szánt kötelet egyáltalán ne lehessen megfizetni...

Budapesten nem lesz télen sem gáz, sem tüzelőanyaghiány: megérkezett az atómbomba szabadalma és így télen minden szegény ember vízzel főz...

Kunágotán megalakult a ROSSZ (Reakciósok Országos Segítő Szövetsége) Képünk a földet kapott nyilasok lelkesedését ábrázolja...

Robika rajza

Jelvény a gomblyukban Budakeszin

1944

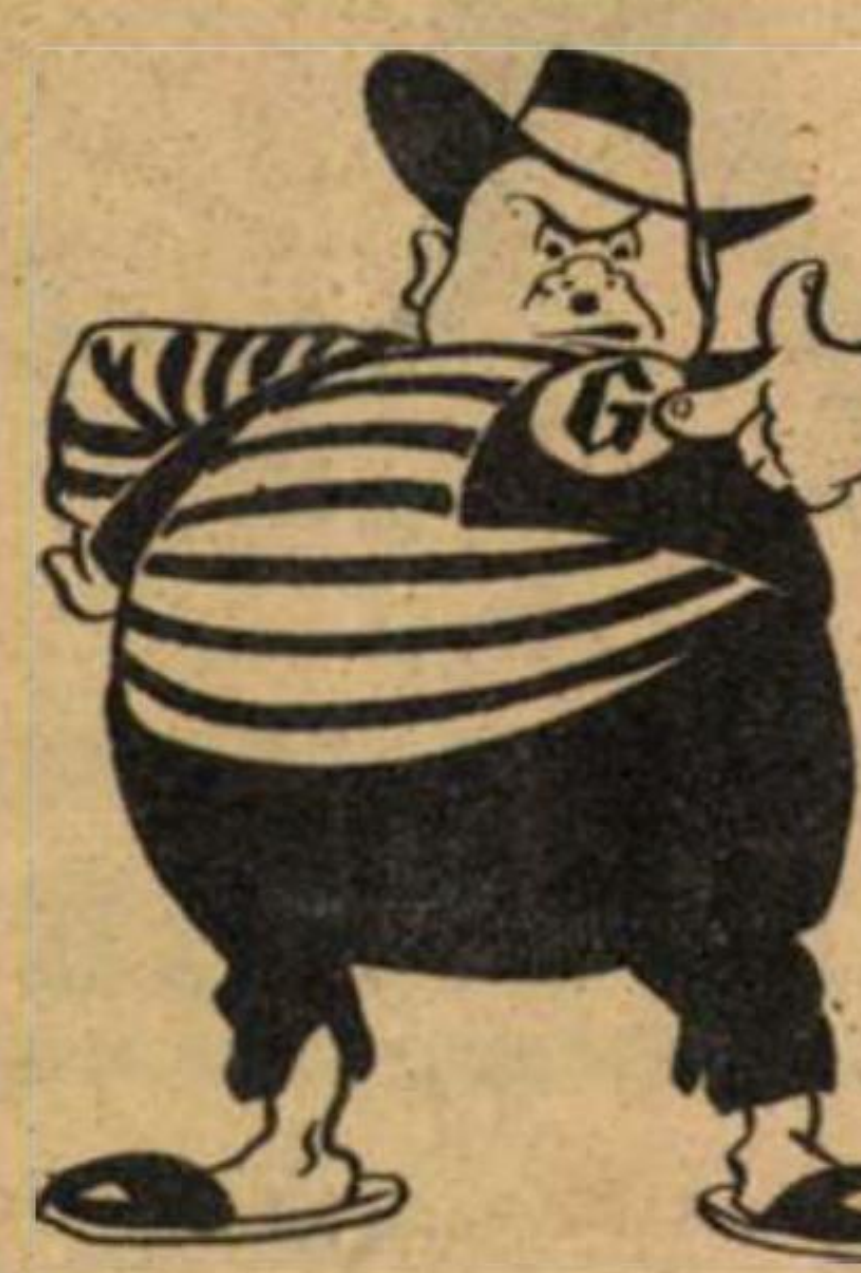

Én vagyom Gauleiter!

1945

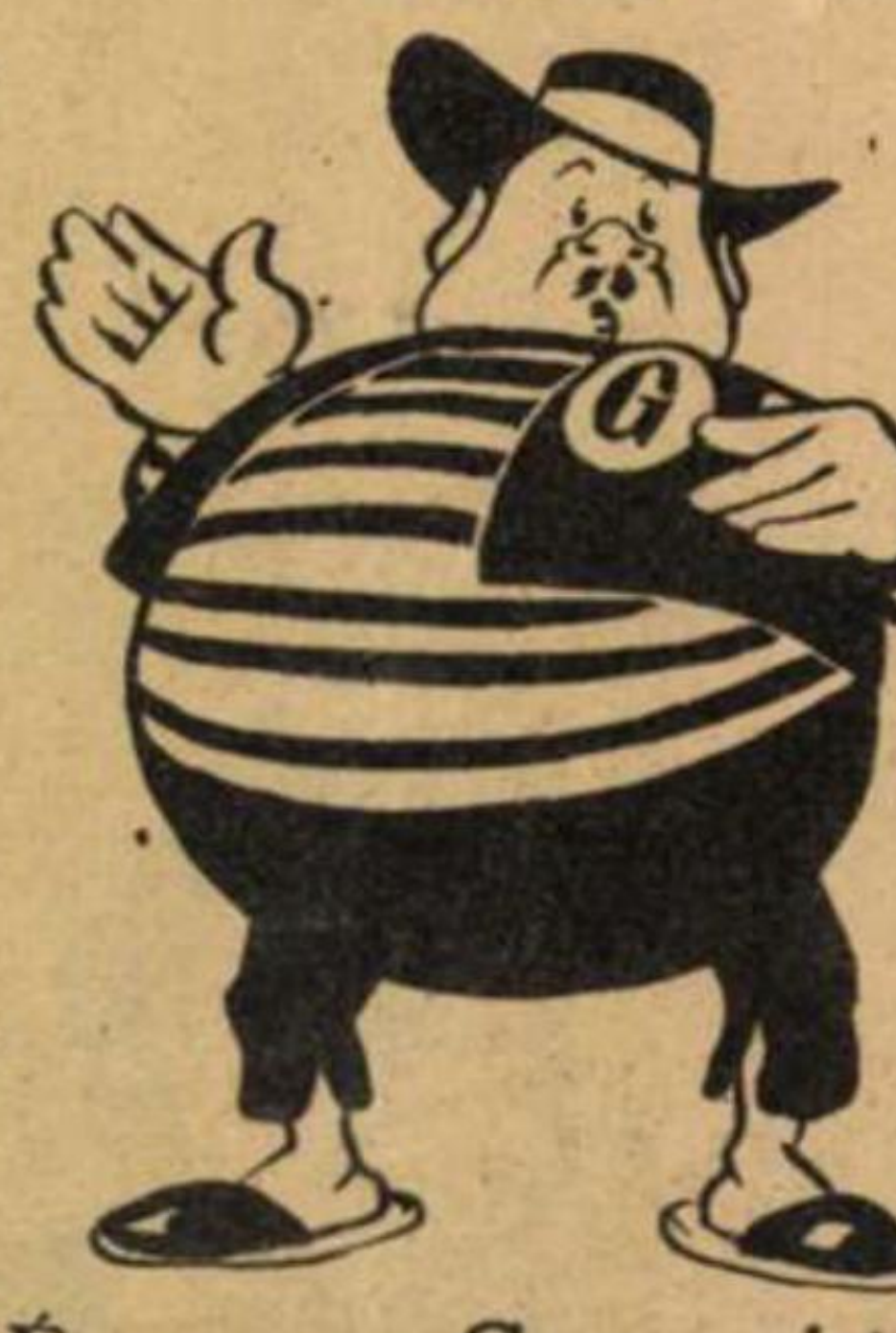

Én vagyom Gommunista

Helyreigazítjuk a hidat

Kaptuk a következő levelet:

Tisztelt Szerkesztőség! Alulírott Manci fahíd, mint a néhai Margithíd ideiglenes unokahúga, nyomatékosan kérem önöket, hogy hagyják abba a velem kapcsolatos viccelődést. Leginkább önök a ludasak abban, hogy nemcsak taposnak rajtam az emberek, hanem röhögnek is. Igyekeztem hetenkint többször elzárkózni a közönség elől, ez sem használt, azóta is mindenki csak rám utazik!

Hát mi az én vétkem?!

Csikorgó tél óta álldogálok a Duna sodrában, hídlábaim mind reumások lettek. Az áremelkedés ugyanúgy sújt engem is, mint az embereket, de azért folyton rám húzzák a vizet. Mindenki fúr és fűrészel, holott fából vagyok. Barátsággal kötöm össze Budát Pesttel, akkor meg miért bántanak? Sokkal többször zárnak le, mint megnyitnak, pedig semmi bünt nem követtem el. Léggömbbel, gázzal töltött hólyagokkal akarnak csúffá tenni, noha oszlopos tagja vagyok fővárosunknak. Lemondtam egyetlen jövedelmemről, a hídpénzről, azóta nincs egy fillérem se, ennek ellenére minden hátizsákos turista, karrikaturista és humorista rajtam nyargal és keres. Hát meddig tart ez így?!

Közlöm a t. Szerkesztőséggel, hogy hovatovább nevetséges tagja leszek a Hidak Szabadszervezetének. Lám, Ferenc Jóska nagybátyámat békén hagyják, pedig az sem tökéletes. De úgy látszik, egyedül én vagyok a rossz, akkor viszont sürgős helyreigazítást követelek az egész vonalon, különben szedem karfámat és vízben hagyom Budapestet!

Válaszukat nem várva, maradok ideiglenesen zárva

MANCI sk.
állandó vicctéma
és ideiglenes hid,

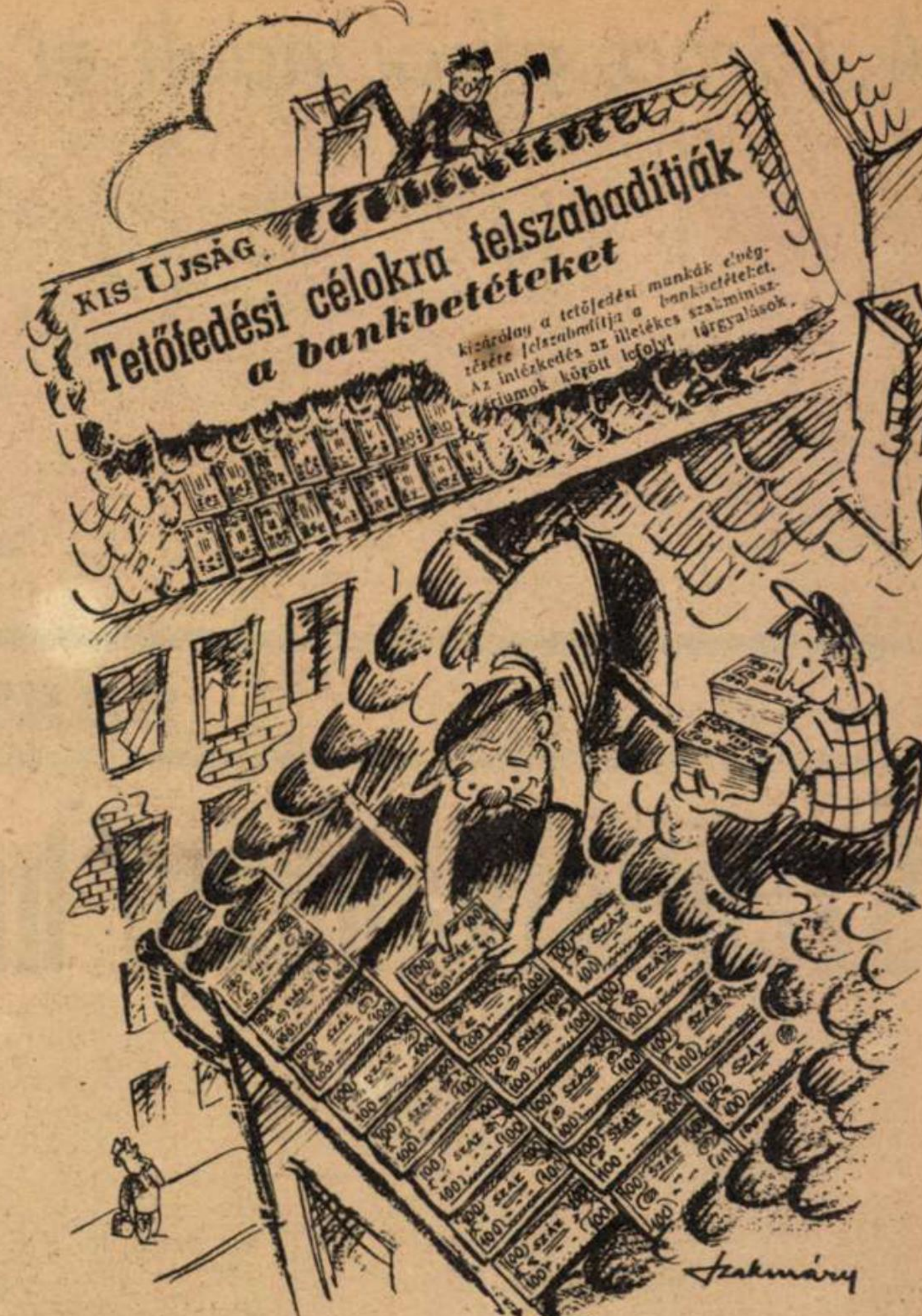

KIS UJSÁG
Tetőfedési célokra felszabadítják a bankbetéteket
kizárólag a tetőfedési munkák elvégzésére felszabadítja a bankbetéteket. Az intézkedés az illetékes szakminisztériumok között lefolyt tárgyalások
100 SZÁZ
Szakmáry

Mese a két lóról

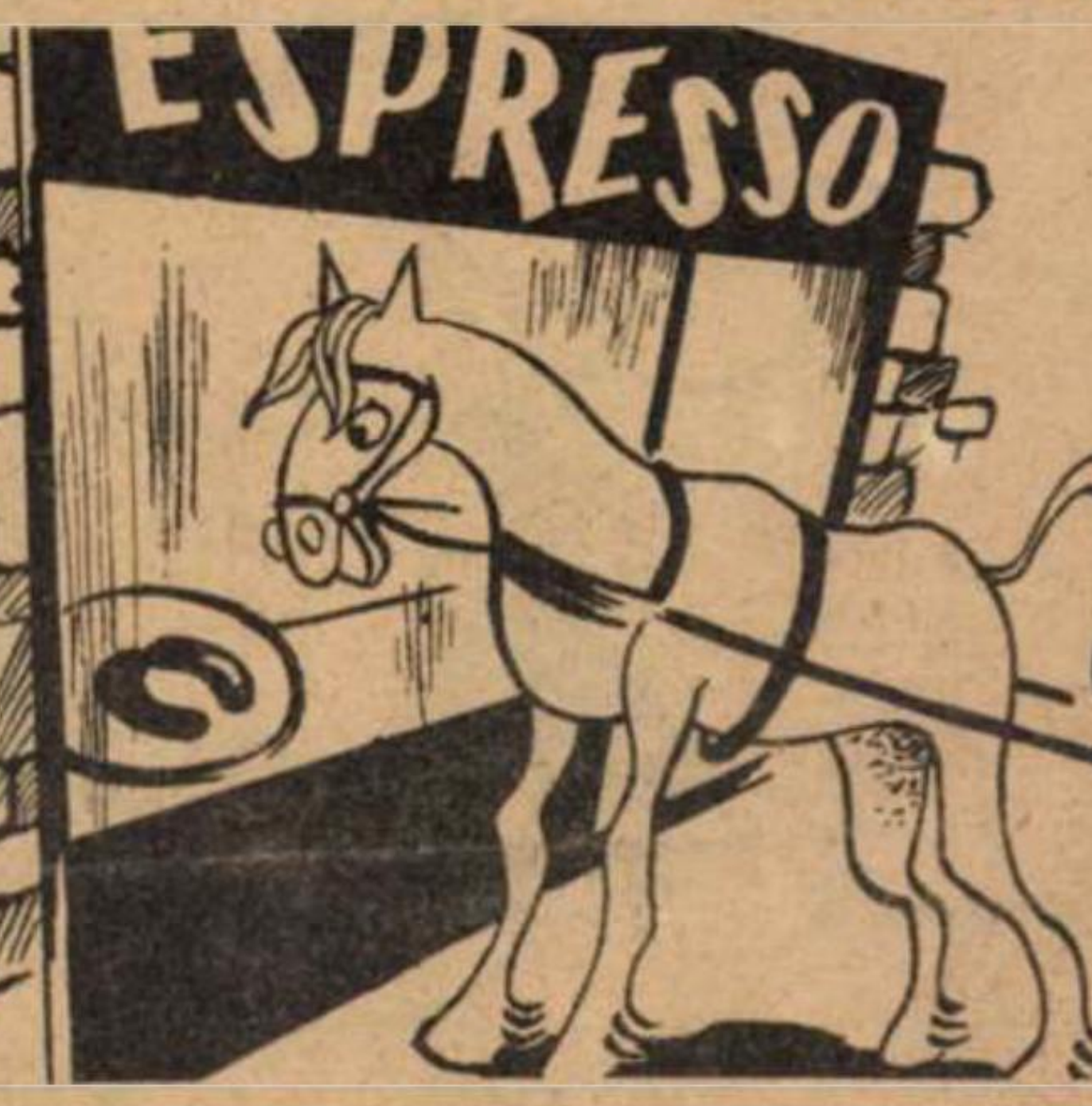

Pista és Misi lovak voltak, a szó jobbik értelmében; négy lábuk volt, hosszú sörényük és nyerítettek. Csikókoruk együtt telt el, később azonban Pista Karriert csinált. Állami tisztviselő lett, kinevezték Bábolnára apaménnek. Misi igásló lett. Néha találkoztak; olyankor Misinek nagyon megfájdult a szíve. Ugy érezte, hogy az élet igazságtalan: ez a tehetségtelen ló zabot kap azért, amiért ő zabot adna. Azt is érezte, hogy ő több ambícióval és rátermettséggel tudná ellátni Pista munkáját, mert végtelenül szorgalmas és komoly lovacska volt; de türt és hallgatott. Régi Ludas Matyi olvasó volt, tudta; hogy a végén valami nem fog stimmelni Pista körül.

Hát egyszer, amint éppen egy hatalmas stráfkocsit húzott szuszogva a Rákóczi-úton, egy espresso kirakatában valami ismerőset pillantott meg. Odabaktatott; hát egy pár virstli volt.

— Pista, Pista! — kiáltotta megdöbbenve. — De megváltoztál!

— Én aztán meg, alaposan, — mondta Pista búsan, mert valóban ő volt a virstli. — Kiöregedtem a szakmámból és nyugdíjba küldtek. Nálunk ez a nyugdíj.

— Szomorú, szomorú, — bólogatott megértően Misi, mert lószívű volt.

— Szomorú? — hördült fel Pista. — Mit tudod te, mi a szomorú! Látod azt a pár virstlit ottan, igen, az ott, a tormával?

— Látom. Mi van vele?

— Az Sári, Bábolnáról, a feleségem. Ide is utánam jött : : :

50%-os fizetésemelést kaptak

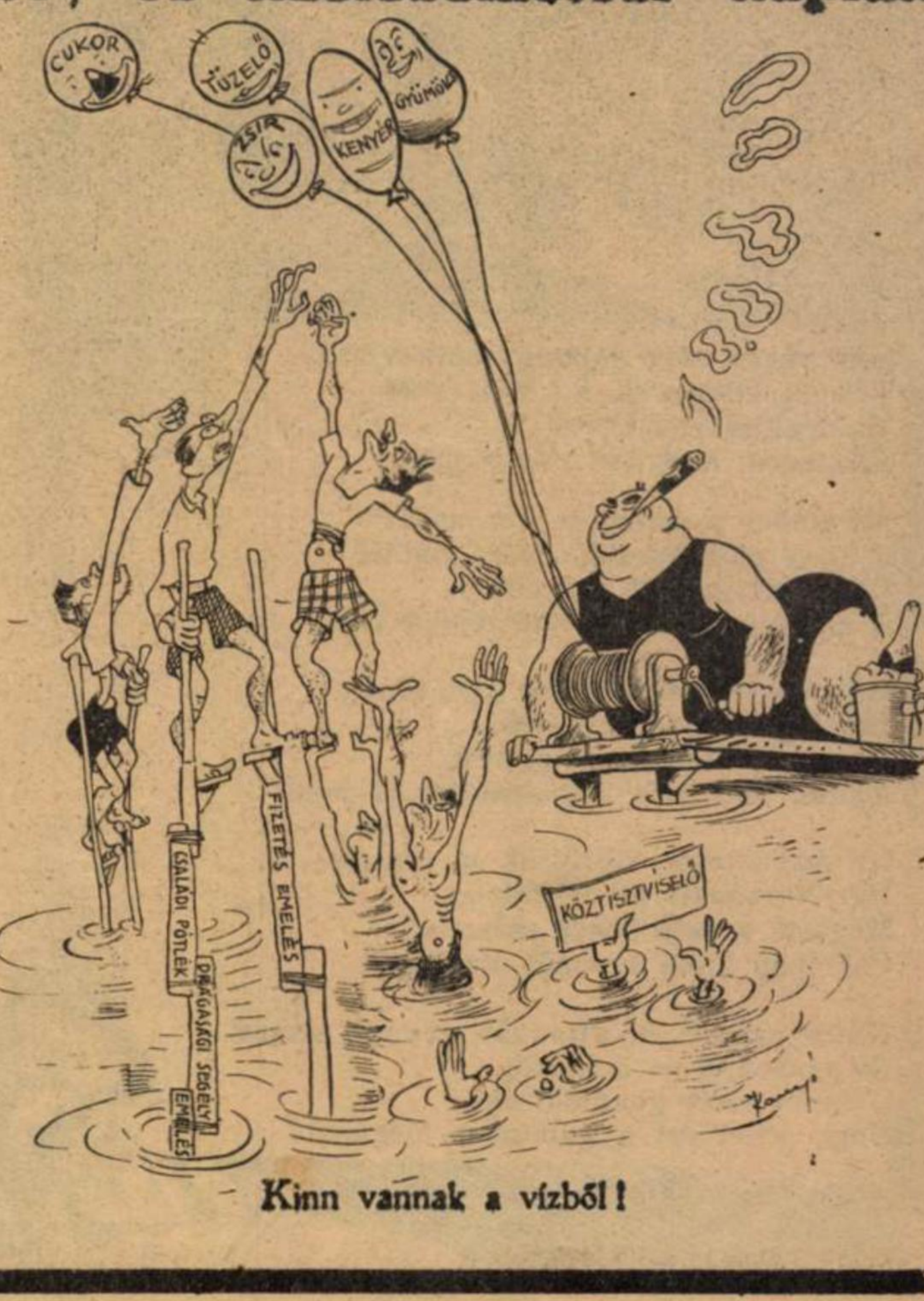

Kinn vannak a vízből!

Jelenet a strandon

— Hány óra van, Micike?

— Mindjárt dél lesz.

— Ejnye, akkor sietnem kell. Már félkilenc óta várnak a Népbíróságon. Pártmegbízott vagyok az ítélőtanácsban.

Okos állat

— Igénybevették a lovaskocsimat közmunkára.

De visszaküldték azzal, hogy a ló csökönyös. Nem húz a nyavalyás.

— Biztosan úgy gondolkozik, hogy inkább megfizeti a munkaváltságot.

Rendőr!

— Rájöttem, hogy Pesten tengerszoros van...

— Ugyan! Hogyhogy?

— A zsír ára 600-szoros, a cukoré 900-szoros.

Este a Teleki-téren

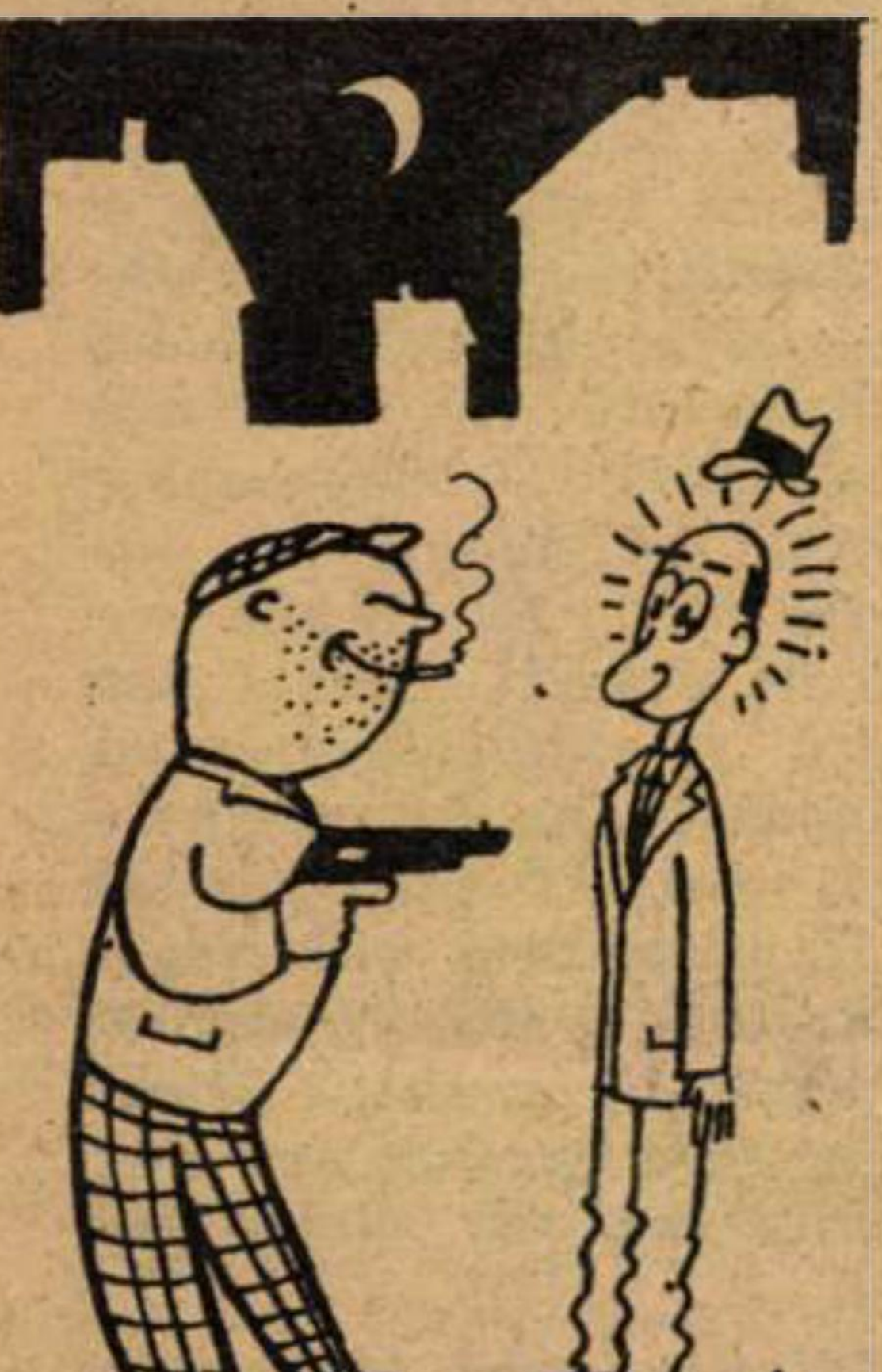

— Uram, van egy alig használt revolverem, ötezer pengő, de a ruha is jó lesz...

Könyvrazzia

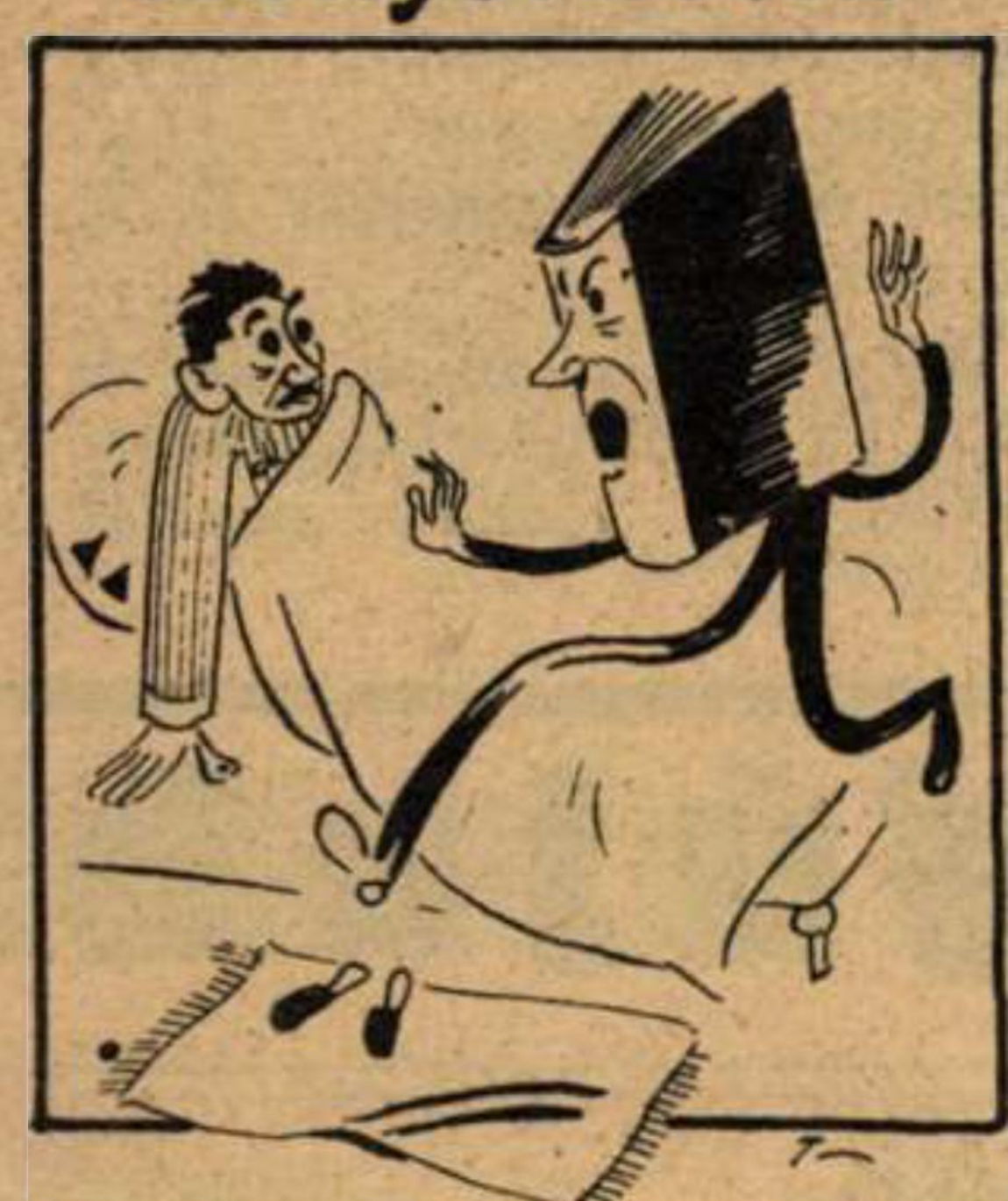

— Édes gazdám bujjunk el, — keresnek...!

Nyilasok egymásközt

Két exnyilas találkozik az utcán:

— Mondhatsz, amit akarsz ez a demokrácia mégis jobban tetszik nekem, mint a hungarizmus...

— Miért?

— Mert Szálasiék alatt csak párttitkár voltam, de most ügyész vagyok a Népbíróságon.

Ez komoly

Legtöbbet fizet író- és számológépeiért

NOVUM számoló- és írógépüzlete VII. ker. Dembinszky-utca 16. szám és V. Teleki Pál-utca 22. Telefon: 420—918 — Szíves meghívásra gépeit a helyszínen felértékelem.

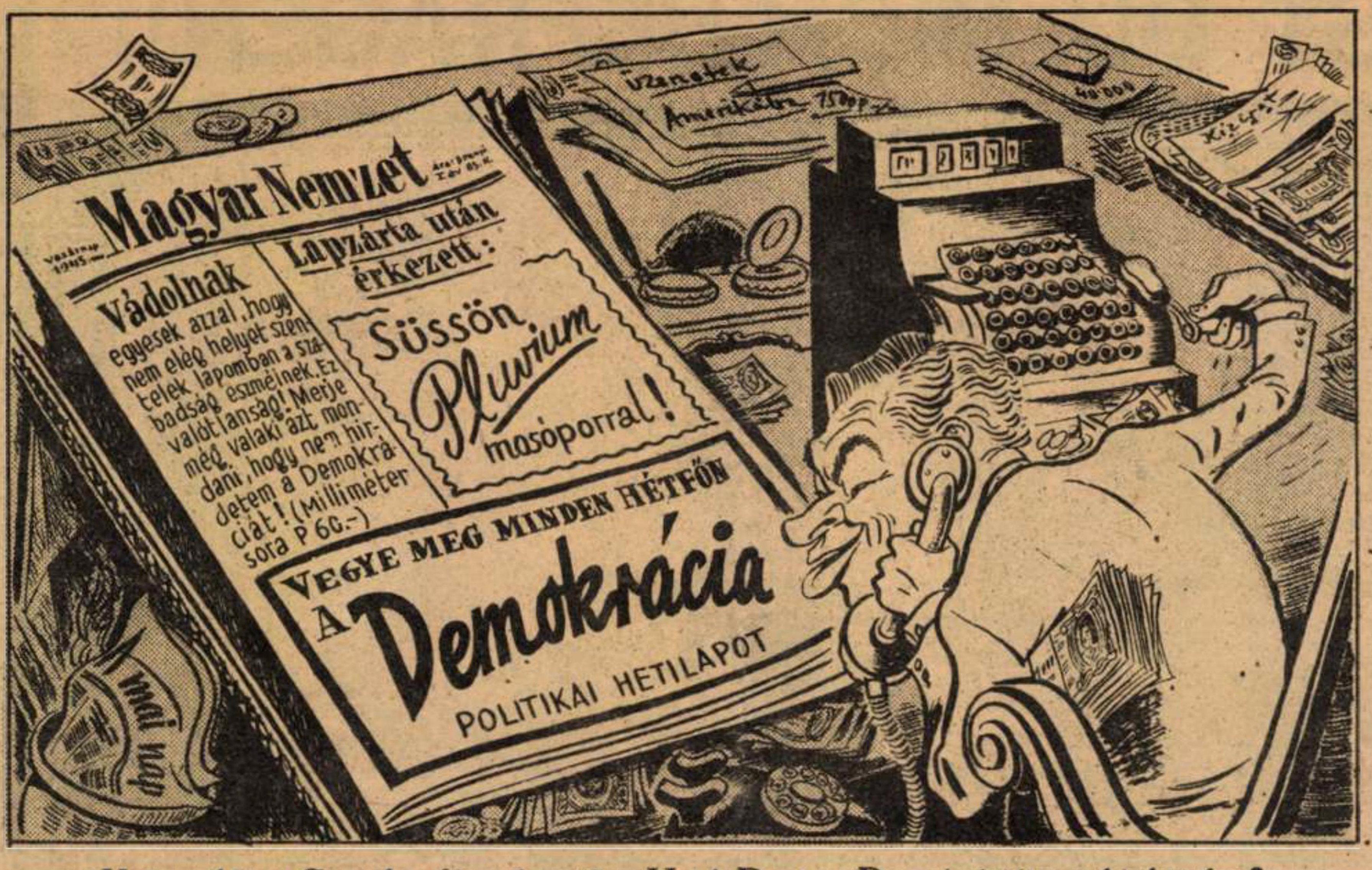
Magyar Nemzet
Vádolnak egyesek azzal, hogy nem elég helyet szentelek lapomban a szabadság eszméinek. Ez valótlanság! Merje még valaki azt mondani, hogy nem hirdetem a Demokráciát! (Milliméter sora P 60.-)
Lapzárta után érkezett:
Süssön Plurium mosóporral!
VEGYE MEG MINDEN HÉTFŐN A Demokrácia POLITIKAI HETILAPOT
mai nap

Hegedüs Gyula főszerkesztő: Hm! Pont a Demokráciát ne hirdetném?

VÉGRE VALAMI VADONATÚJ!

A világirodalom első viccregénye

Egy szegény ifjú története Budapesten 1945-ben

I.

János ott állt Ilonka édesapja előtt és a barokk faliórát bámulta idegességében, amely negyedhatot mutatott és abban a pillanatban ütötte a féltizenkettőt. Már régen járt Ilonkáékhoz, s így tudta, hogy háromnegyed három.

II.

— És mennyi a havi jövedelme, amiből el akarja tartani a lányomat? — kérdezte Krapancsák úr, Ilonka édesapja.

— Tizenötezer pengő.

— Helyes, fiam. Én is adok havi tizenötezer pengőt, az harmincezer.

— Pardon — hökkent meg János. — Az már bele volt számítva az én tizenötezrembe...

III.

— Haljunk meg együtt? — kérdezte Ilonka.

János szemében felkomorlott a reménytelenség.

— Már ahhoz sincs kedvem — mondta tompán. — Van egy költő barátom, az mondotta, hogy már meghalni se érdemes.

— Miért?

— Drágább lett a temetés.

IV.

Mintha rögök hullnának egy sírra, úgy koppant János minden egyes szava az ájult levegőben, miközben kimondta a Retteneteset:

— Elmegyek dolgozni.

Ilonka édes zafírkék szemei könnyben úsztak:

— Nem kell azért kétségbeesni. Azt is ki lehet birni. Azt mondják, ma legalább ötezer ember dolgozik Budapesten...

V.

— Heti négyszáz pengőt fog kapni — mondotta a főnök Jánosnak.

János meghökkent ezen a nagylelkűségen, mert látta, hogy a főnök Havanna-szivart szív; és arra gondolt, hogy talán négy Havanna-szivar árát oda akarja neki adni egy héten, ahelyett, hogy elszívná. Ezen meghatódott egy kicsit, mert érzékeny lélek volt. De aztán eszébe jutott valami.

— Egy kiló cukor ezerháromszáz pengő, kérem.

— Köszönöm — felelte a főnök —, most vettem. Talán legközelebb.

VI.

— Nemcsak hogy rendesen megfizetem, — mondta a főnöke, — hanem csak a legtisztább munkát fogja nálam végezni. A piszkos munkára külön emberem van.

Másnap, amikor munkába állott, a főnök a kezébe nyomott egy seprőt, hogy seperje fel az irodát és egy felmosórongyot, hogy sikálja fel a mellékhelyiséget.

— Hogy érti ezt főnök úr? Azt méltóztatott mondani, hogy a piszkos munkára külön embere van.

— Van is! Az végzi az adókönyvelést.

(Folytatása nem következik.)

G. M.

— Ismeri az atomnótát?

— Melyik az?

— Egy szál cigánynyal huz-atom.

A bán-atom nem mut-atom.

Hurrá! Megindult az újjáépítés!

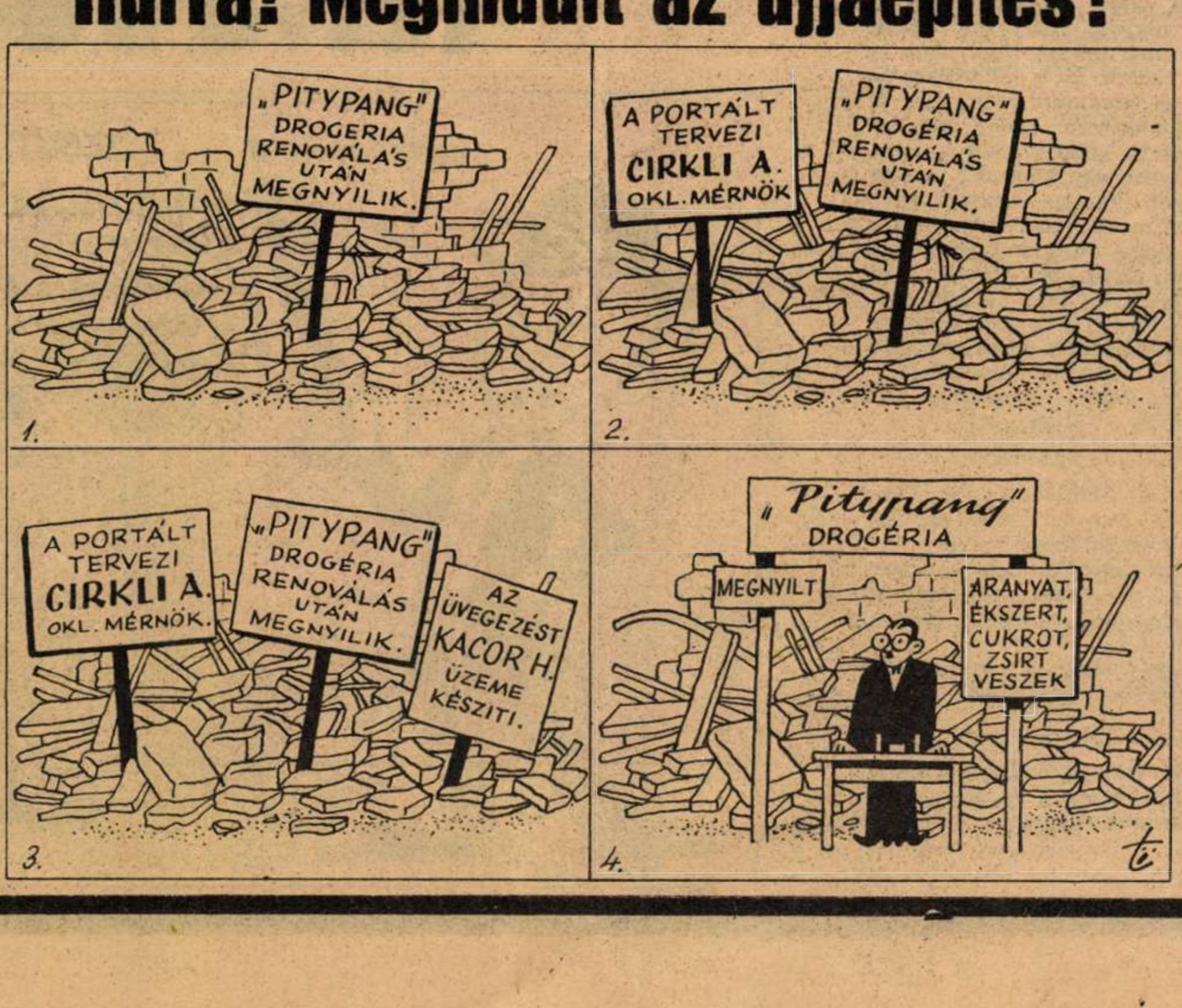
„PITYPANG" DROGERIA RENOVÁLÁS UTÁN MEGNYILIK.
1.
A PORTÁLT TERVEZI CIRKLI A. OKL. MÉRNÖK
„PITYPANG" DROGÉRIA RENOVÁLÁS UTÁN MEGNYILIK.
2.
A PORTÁLT TERVEZI CIRKLI A. OKL. MÉRNÖK.
„PITYPANG" DROGÉRIA RENOVÁLÁS UTÁN MEGNYILIK.
AZ ÜVEGEZÉST KACOR H. ÜZEME KÉSZITI.
3.
„Pitypang" DROGÉRIA
MEGNYILT
ARANYAT, ÉKSZERT, CUKROT, ZSIRT VESZEK
4.

Ketten beszélnek

— Na, Csubelka úr, maga még marad?

— Egy ideig. Maga már megy?

— Megyek. Tudja, családos ember vagyok... Gondolom, eleget üldögéltem már itt.

— Nem rossz hely.

— Nem. Lehet, hogy egy idő múlva visszajövök. De, tudja, én mindig olyan türelmetlen ember voltam. Sehol sincs maradásom.

— No, Isten áldja. Csak le ne essen a kötélről.

— Ne féltsen... Ja igaz... Ha valamelyik fegyőr keres, mondja meg, hogy házon kívül tartózkodom.

Espresso-szerelem

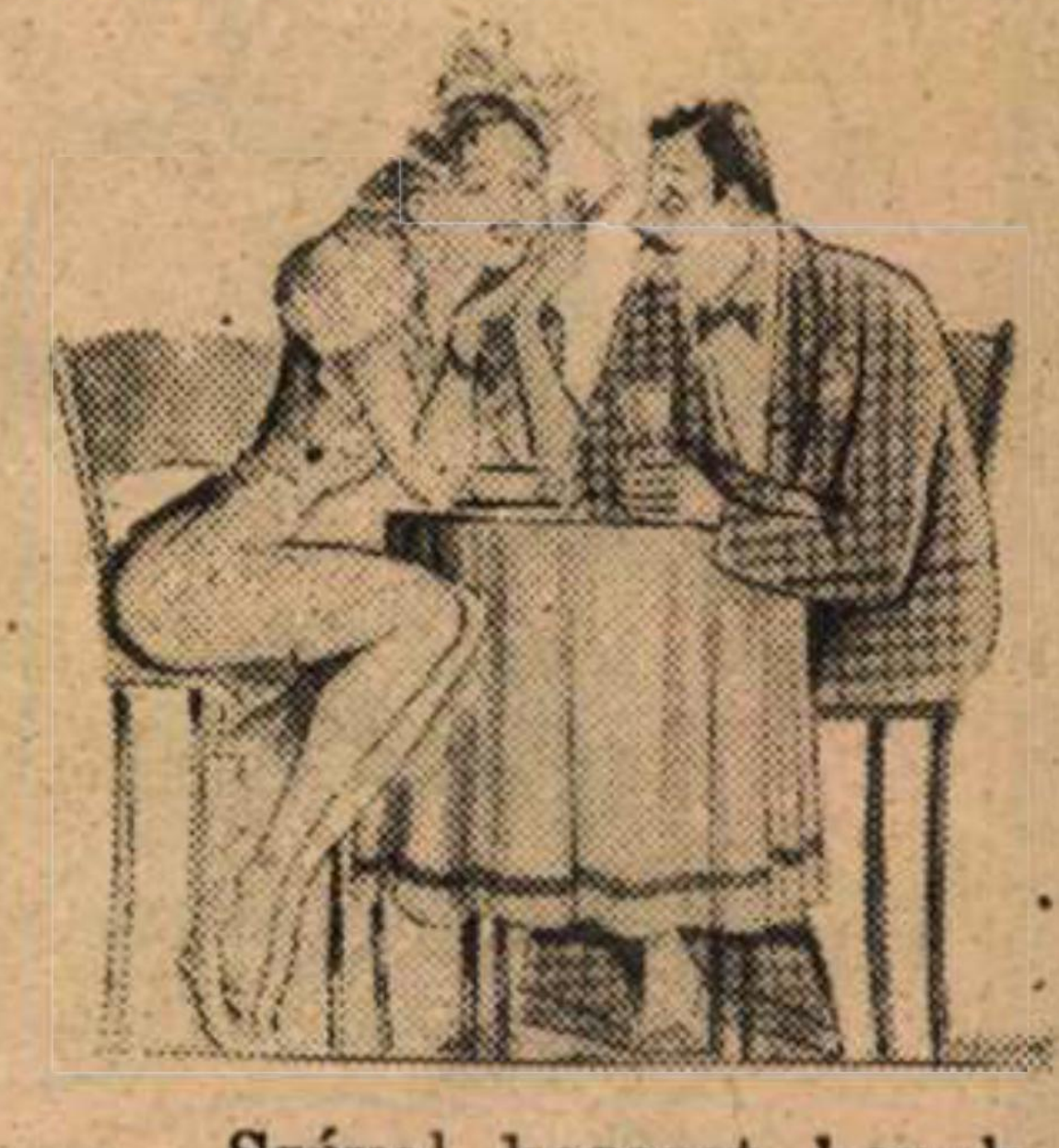

— Szóval kosarat kapok, Lilike.

— Igen... de nagyobb tételben csak a jövő héten tudok szállítani.

A pesti „Tamás" és az atom

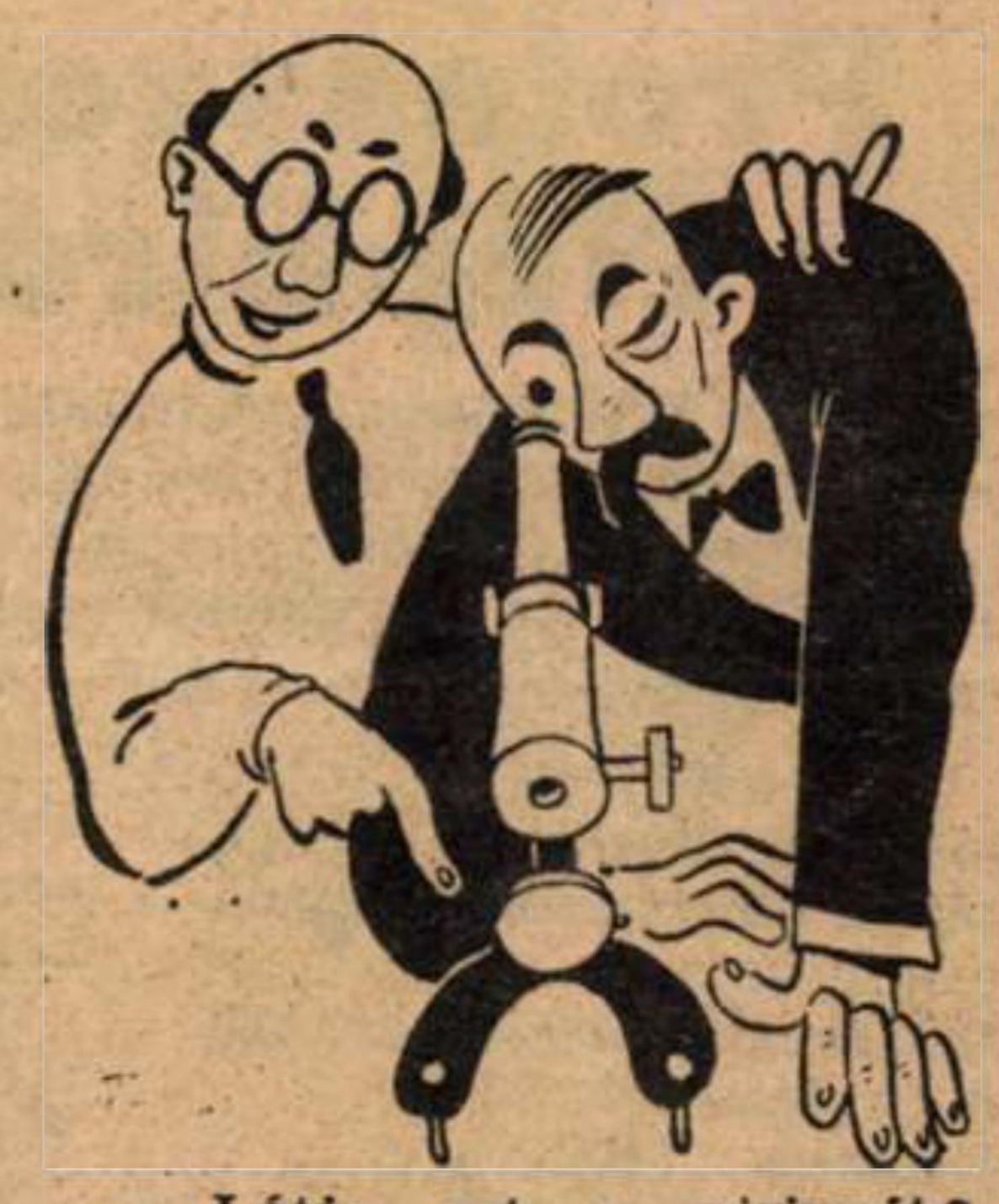

— Látja ezt a pirinyót? Ennek tízmilliomod részével akár egész télen fütheti a lakását...

— Azt elhiszem! De milyen hideg lesz!

Az üldözöttek

(Két könyv beszélget egy könyvszekrény egyik polcán.)

Psszt! Psszt! Jönnek!

— Ne rémüldözzön! Megbolondítja az embert!

— Hogyne rémüldöznék! És ha a fasiszta müveket ellenőrző razzia itt talál minket?

— Razzia! Azt csak úgy mondják! Idegbajt kap az ember magától!

— Van itt alattunk egy orvosi lexikon, miért nem keresi fel?

— De nagy blattja van! És ha mégis szamárfülön csípik?

— Hát akkor majd ott esem el a Mein Kampf mezején.

— Zúzdába kerülünk! Rettenetes hely. Tudja mi történt itt a szomszédban Dövényi Nagy Lajos könyvével? Tarnopolból indult el, a szemétrakáson még látták, azóta nyoma veszett.

— Ne legyen gyáva. Ez a maga gyenge oldala.

— Azt mondják, nekem csupa gyenge oldalam van. Ezért keresnek halálra.

— Mondja már! Senki sem élhet örökké!

— Ej, de fölényes! Maga hová van bedugva?

— Itt vagyok Heine Összes Versei mögött.

— Ja úgy! Könnyű magának! Egy zsidó bujtatja!

F. L.

NIE SOLLST DU MICH BEFRAGEN!

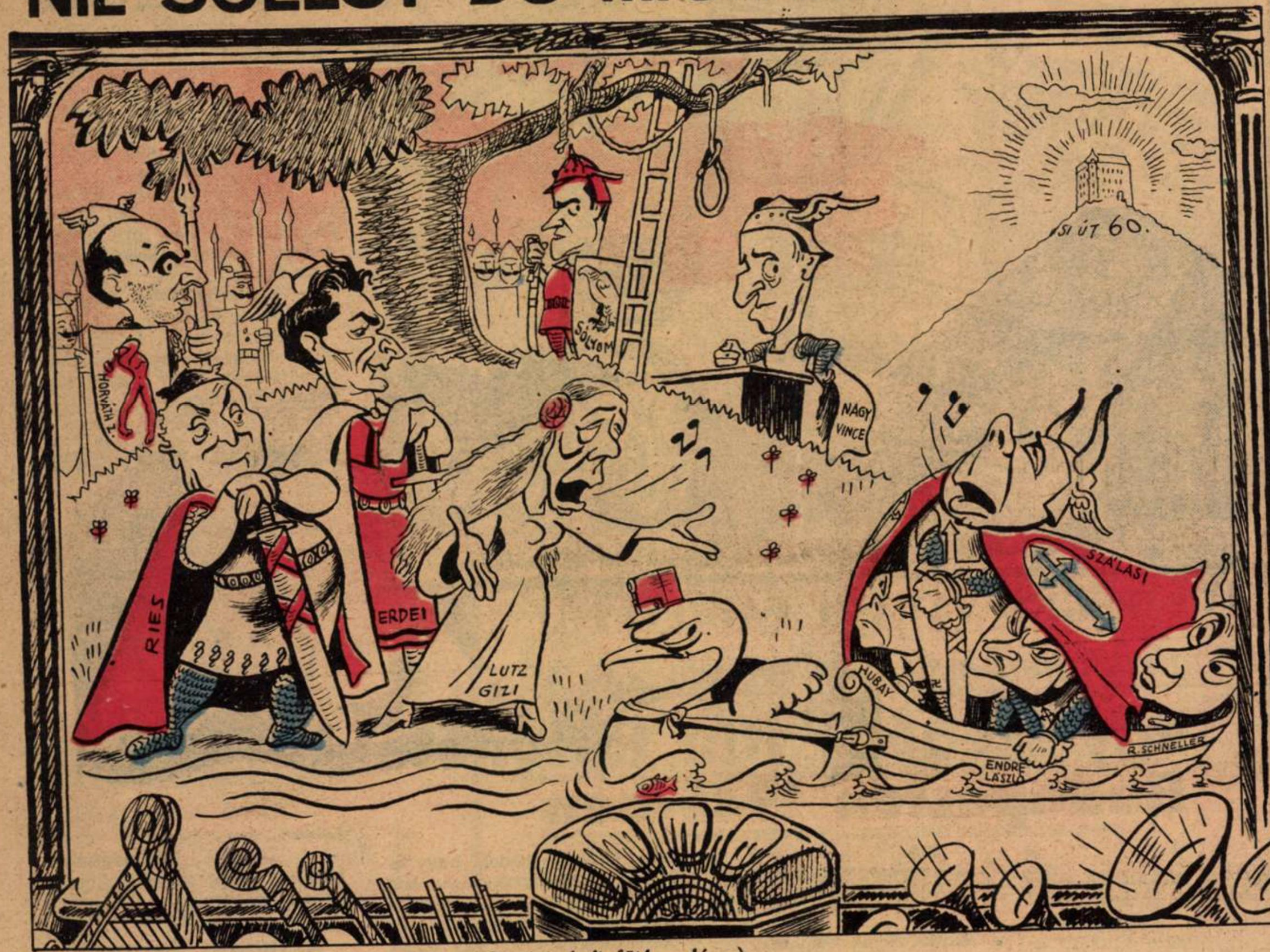

(Szálasi Lohengrin megérkezik a Városi Szinház-beli főtárgyalásra)

A Professzor a Népbíróság előtt

Szín: A Népbíróság esküdtszéki terme, d. e. 9 óra: a tárgyalás kitűzött időpontja, kezdeni azonban még nem lehet, mert a Mone és Csaba tagjai nincsenek jelen teljes számban. ½10: kiderül, hogy a többiek nem is jönnek, mert éppen Németországban vannak. Tehát: Kezdődik.

I. jelenet.

Elnök: A Professzor úr igazolásának fellebbezési tárgyalását megnyitom.

Mone-Csaba vegyeskar: Éljen a Professzor!

Professzor: (él).

II. jelenet.

Elnök: Megkezdjük a tanuk kihallgatását.

Ügyész: Felesleges. Az ügy világos. Négy fasiszta egyesületnek volt vezetője.

Elnök: Ez igaz, de én már láttam éjjeli baktert nappal meghalni. És tömeggyilkost életben maradni. Pláne a Népbíróságon. Kérem a tanut.

III. jelenet.

Elnök: Neve?

Tanu: Nem fontos. Én egy típus vagyok.

Elnök: Milyen típus?

Tanu: A fasisztákat mentő tanuk típusa.

Elnök: Ön mentő tanu?

Tanu: Igen.

Elnök: Miért?

Tanu: Meggyőződésből.

Elnök: Hogy-hogy?

Tanu: Meg vagyok győződve arról, hogy csak így lehetek magántanár.

Elnök: Helyes. Mit tud?

Tanu: Kérem, én egy olyan felekezeti kórháznak vagyok a főorvosa, ahol a betegek olyan szegények, hogy az orvosok tartják el őket. Ha egy olyan szegény beteg került oda, akit már mi magunk nem tudunk eltartani, segítségül hívtuk a Professzort, aki ilyenkor nemes adománnyal járult hozzá költségeinkhez.

Mone-Csaba vegyeskar: Éljen a Professzor!

Szakértő professzor: Kérem, tanu úr, ugyebár a Professzor fenkölt humanizmustól áthatott idealizmusa mindig...

Tanu: Igen.

Védő: Kérem, az említett kórházba csak szegény beteg juthatott be?

Tanu: Könnyebb a tevének átbújni a tű fokán, mint hozzánk bejutni egy fizető betegnek! Honorárium? Pfuj!

Szakértő professzor: Kérem, tanu úr ugyebár...

Tanu: Igen.

Mone-Csaba vegyeskar: (vadul) Éljenéljen a Professzor!

IV. jelenet.

Elnök: Kérem a Népügyész urat, adja elő a vádbeszédet.

Ügyész: Már előadtam.

Mone-Csaba vegyeskar: Pfuj zsidóbérenc!

V. jelenet.

Elnök: Kérem a védő urat, adja elő a védőbeszédet.

Védő: Igen tisztelt Népbíróság, én egy nagyon öreg és beteg ember vagyok, nem is igen vagyok már ügyvédnek való. meg tetszik látni, nem is igen tudom, mi a különbség az 1919-es kommunizmus, meg a mai kommun... izé, a mai demokrácia között, még a népügyész helyett is mindig királyi ügyészt akarok mondani, egyszóval, nem igen tudom én kérem, hogy mi is történik itt máma. Azért ne tessék rám haragudni, ha nem sikerül ez a kis védőbeszéd úgy, mint ahogy sokan szeretnék. Mindazonáltal kérem védencem felmentését.

Mone-Csaba vegyeskar: Éljen soká — éljen soká!

VI. jelenet.

Elnök: Felszólítom a Professzor urat, az utolsó szó jogán adja elő védekezését.

Professzor: Sajnos, nem tehetem. Az utolsó szó jogáról szegénysorsú betegeim javára lemondtam.

Mone-Csaba vegyeskar: Éljen szeretett vezérünk.

VII. jelenet.

Népbíróság: (elnapolja a tárgyalást, hogy a babérkoszorú idejében elkészüljön).

A KÖZLEKEDÉSI LÁMPA szót kér

Valamikor, nem is oly rég,
Velem az volt a helyzet,
Hogy lámpám pirossal tilost,
S zölddel szabadot jelzett.

Szánom-bánom tévedésem,
Íme most már belátom...
Mikor vallhatok majd új színt?
Türelmetlenül várom.

Remélem, hogy csacsi multam
Nem okozza vesztemet,
Nem függeszt fel a bíróság,
S újra felfüggesztenek.

M. B.

Tarnopolból indult el...

A regény be fejező része

Brandstein Juda tisztafényü kék szemei gyermeki ártat- lansággal nézt ek a cinikusképü ifj. Gyéressy Ádámra.

— Hogy t etszik ezt gondolni?

A földbirt okos vállat vont.

— Pénzt c sak úgy szerelemből nem adhatok magának. Ezt beláthatja, apu skám. Ezért mondom: maga elhozza nekem hol- nap azt a vac ak fejpárnáját. Ne spekuláljon sokat. Hozza el, majd olcsón m egszámitom.

Brandstein szeme könybelábbadt.

— Végtele nül köszönöm a jóságát. Hogyan háláljam meg.

Gyéressy nottan legyintett.

— Csak h agyja, Juda, nem jár érte semmi.

Brandstein boldogan távozott. Ekkor még nem sejtette, hogy a földes r ezt a párnára értette, amiért másnap richtig nem adott sem mit.

Igy húzta ki a jóhiszemű Brandstein feje alól utolsó pár- náját is.

Juda még aznap hazahozta a pucerájból egyetlen ingét és átküldte a földbirtokosnak. Mert olyan szíve volt, hogy az ingét is odaad a.

Ettől kezd ve ing nélkül járt. Utolsó inge is ebek harmin- cadjára került.

Apropó, el ek. A földbirtokos másnap vadászvizsláját séta- kocsikáztatta adonatúj Rolls Royce-án, amit Brandstein kifor- gatásából szer zett. A pompás új gépkocsi majdnem elütötte a derék Brandst eint, aki elgondolkozva ment át az úttesten. Sze- gény azon tün ödött éppen, hogy miből utalja át a tartásdijat annak a raffin ált cselédlánynak, aki Judát fiatal éveiben elcsá- bította s mikor Brandstein közölte vele, hogy apának érzi ma- gát, szó nélkü l otthagyta és megcsalta őt egy tüzoltózene- karral.

A luxusgé pkocsi nagyot tülkölt. Juda ijedten rezzent fel szociális gondo latаiból. Az utolsó pillanatban tudott csak félre- ugrani. Az au tó sebesen suhant el mellette. Juda tisztelettel emelte le kala pját az autó cilinderei előtt, amikor a kocsiban terpeszkedő Gy éressyt megpillantotta.

Nem hara gudott rá. Régen elfelejtette már, hogy kifor- gatta vagyoná ból, azért sem neheztelt, hogy a mohó és kapzsi földbirtokos h uga volt az, aki csupa unalomból szemet vetett Judára és meg rontotta a tapasztalatlan fiatalembert. Szegény Juda részéről t iszta, nagy szerelem volt ez. Hónapokig kezelték.

Brandstein ettől az időtől kezdve kezdett csúszni a lejtőn. a lejtőn nem lehet megállni csak megélni. De nem az ilyen idealistáknak, mint Brandstein Juda. Ő soha sem tartozott az élelmes emberek közé. Akárcsak Kondor, a nemes szívü ban- kár, akivel az eset után Juda üzleti összeköttetésbe került.

Nem csoda, hogy a két szubtilis lelkü üzlettárs nem ment semmire. Hiáb a, a pénz, az üzlet a Gyéressy Ádámoknak való. Az ilyen min den hájjal megkent reakciós dzsentrik jobban értenek a tőzsc léhez és más efféle feudális dolgokhoz.

Pesten élt már Juda, mikor egy napon arról értesült, hogy ifj. Gyéressy Ádám is főbelötte magát. Amilyen komisz, rideg ember volt, ezt is csak azért tette, hogy ne kelljen többé segí- teni kifosztott áldozatán, Brandstein Judán.

Ilyen a dz sentri.

A temetés után tudta meg Juda azt is, hogy megrontója, Gyéressy Éva, akit még ekkor is szeretett, sohase lesz a fele- sége. Egy otta ni földbirtokos, a reakciós főbíróval összepaklizva, kiigényelte Év át Juda elől a megyeházán.

Brandstein Juda utolsó reménye is összeomlott...

Bár sohas em indultam volna el Tarnopolból, — mondta összetörten.

Csüggedten nézett maga elé. Nosztalgikusan gondolt Tar- nopolra és fels óhajtott:

Miért is jöttem ide? Tarnopolban karriert csinálhattam volna, ma talán már samesz lehetnék...

Hidvéghy Ferenc

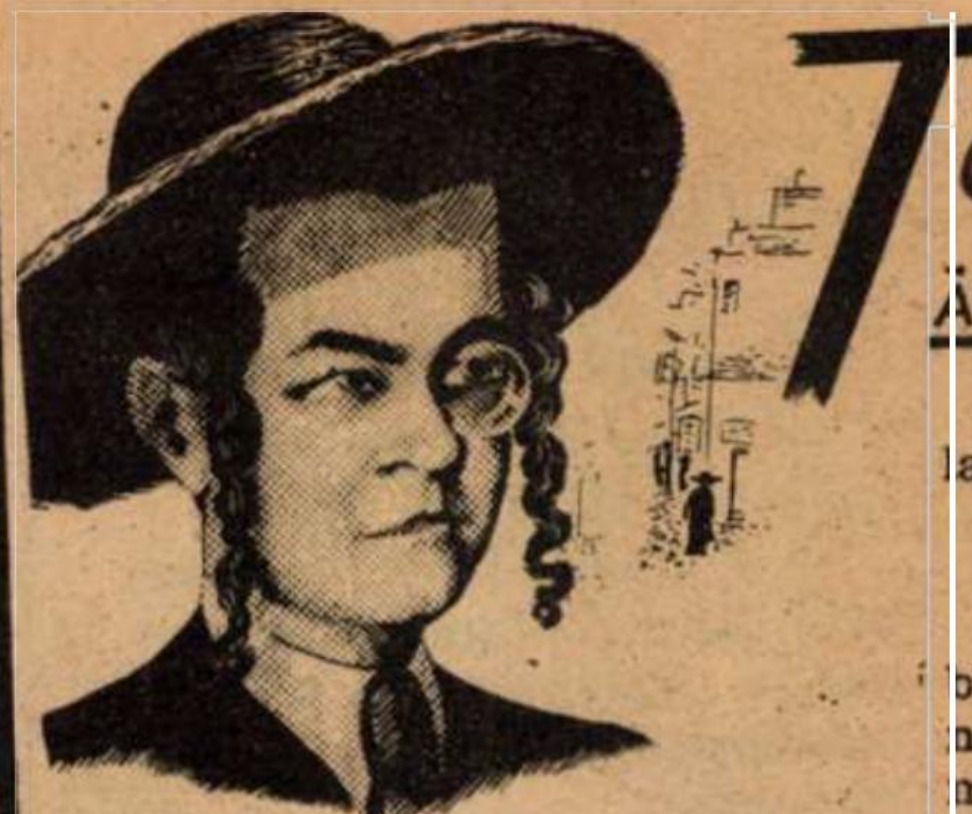

Dövényi Nagy Lajos

Bemutatjuk az írót!

Regényhősével: Brandstein Judával ellentétben Dövényi Nagy Lajos nem Tarnopolból, hanem Szíhalomból indult el. Szegény kicsi féreg volt, nem tudott megnőni. Amikor a legmagasabban volt, akkor is csak százötven centimétert mutatott a mérce. Pedig mindent elkövetett, hogy megnőjjön. Gyerekkorában a legegyszerűbb magasító kurához folyamodott: amikor megeredtek az ég csatornái, kiállt az esőre. Ennek hatása meglátszott irodalmi működésén, előbb Felhőszakadás, majd Állóviz címen írt regényt.

Magasabbra azonban nem nőtt.

Erre beiratkozott Prof. Rajnisch testegyenészeti és lélekferdítési intézetébe. Rövid kúra után eredmény mutatkozott. Az orrát már mindenesetre magasabban hordta. A hangja is nagyobb lett. És óriási regénybe kezdett. Szünni nem akaró folytatásokban megkezdődött a Tarnopolból indult el... és D. N. L. dolgozata már régen túlhaladta a Háború és béke terjedelmét, amikor Brandstein Juda történetének még mindig csak az elején tartott.

Befejezni nem tudta, mert közben más dolga akadt. Menekülnie kellett. A körülzárt Budára került, ahol azt írta a Kitartás! című lapba: „Holnap jön a felmentő sereg!" Csodálatos jóstehetségnek bizonyult. A felmentő sereg másnap csakugyan ott volt. Csak nem az, amelyet D. N. L. várt.

Elrejtőzött, de a Siófok melletti Jód pusztán kézrekerült. A jódnak ezuttal nem volt gy ógyitó hatása.

Felhozták estre.

A Tarno polból indult el... a 296. folytatás után félb eszakadt, Dövényi Nagy ajos regénye azonban elérkezett az utolsó folytatáshoz.

Szíhalomból indult el és — megérkezett Hatvanba. Az Andrássy-út hatvanba.

Pánczél Lajos

Miniszter úr! Nézze csak mi történik a háta mögött!

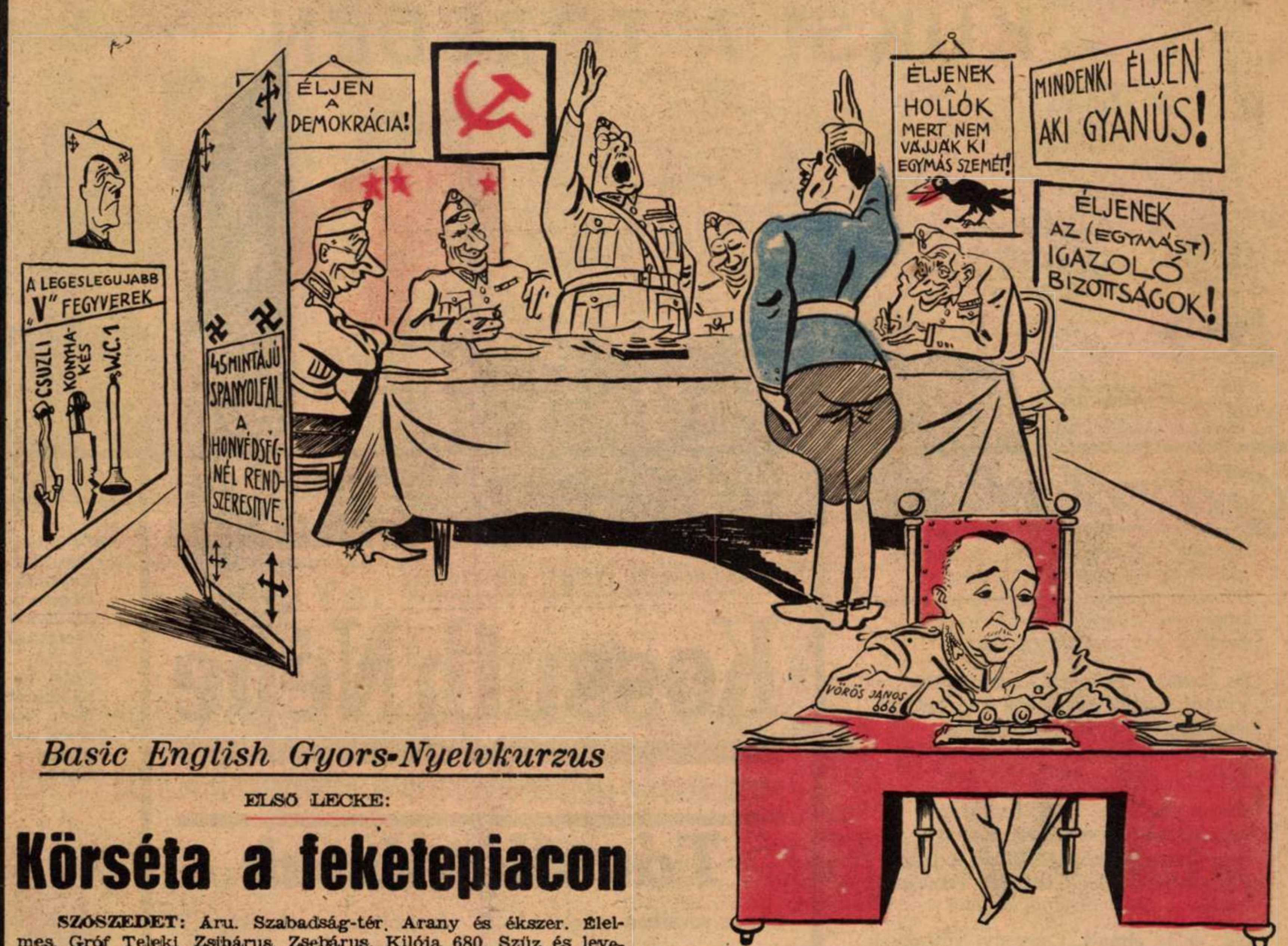
ÉLJEN A DEMOKRÁCIA!
A LEGESLEGUJABB „V" FEGYVEREK
CSUZLI
KONYHAKÉS
W.C.1
45MINTÁJÚ SPANYOLFAL A HONVÉDSÉGNÉL RENDSZERESITVE
ÉLJENEK A HOLLÓK MERT NEM VÁJJÁK KI EGYMÁS SZEMÉT!
MINDENKI ÉLJEN AKI GYANÚS!
ÉLJENEK AZ (EGYMÁST) IGAZOLÓ BIZOTTSÁGOK!
VÖRÖS JÁNOS 666

Basic English Gyors-Nyelvkurzus

ELSŐ LECKE:

Körséta a feketepiacon

SZÓSZEDET: Áru. Szabadság-tér. Arany és ékszer. Élelmes. Gróf Teleki. Zsibárus. Zsebárus. Kilója 680. Szüz és leveles. Körülállni. Valaki ellopta! Folyjon ki a két szemem! Zsírpiac. Zsírfoltos zsírjegy. Majd bolond leszek! Máriáshuncut. Akkor vegyen jegyre!! Utolsó rongyom. Megőrzésre átadni. Nekem is többe van! Kilója vagy az egész? Hol él maga?!

BESZÉDGYAKORLATOK:

— *Miről lehet a feketeárust fölismerni?*

— A feketeárust nem lehet felismerni.

— *Miben áll a feketézés?*

— A feketézés abban áll, hogy azt, amit ma 200-ért veszek, holnap eladom hatért, de legközelebb már magam is hétért veszem.

— *Mindenki feketézik?*

— Csak az feketézik, aki eladni, vagy venni akar.

— *Tehát a vevő is feketézik?*

— A vevő is csak azért vesz, hogy eladjon.

— *Ki vesz azért, hogy vegyen?*

— Aki már eladott.

— *Mondjon egy embert, aki nem feketézik. Van ilyen?*

— Van. Például a kéményseprő.

— *Miért a kéményseprő?*

— Az anélkül is fekete.

HAZI FELADAT: Járjuk körül koradélelőtt a Teleki-teret és vegyünk 600-ért egy kiló levelesdohányt. Adjuk el nyomban nyolcért és vegyünk rajta egy kiló vágott dohányt. Ha ebből félkilót 500 ért ismét eladunk, állapitsuk meg, mennyit kerestünk, ha a dohányból a lóganét leszámítjuk, amivel minket is becsaptak.

(HEKUBA)

A 7 legennivalóbb vicce

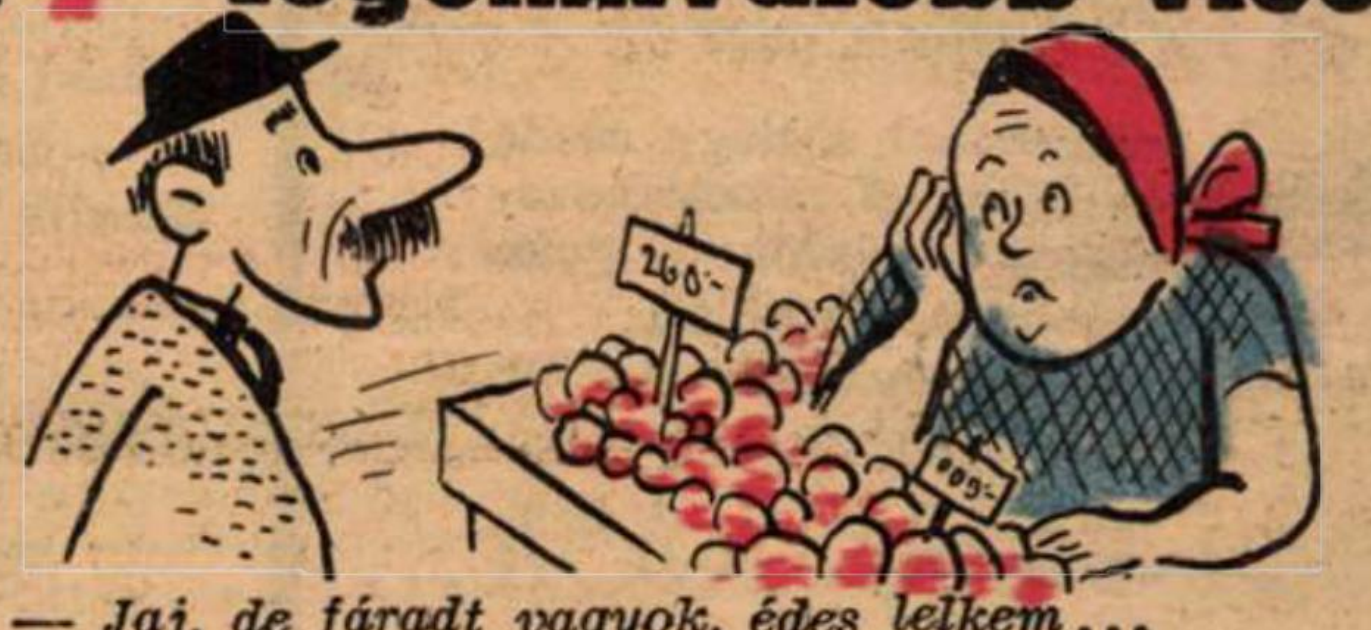

— *Jaj, de fáradt vagyok, édes lelkem...*

— *Hát miért nem hagyja néha a fiára a standot, Bunyák néni?*

— *Ha hagyhatnám! De még csak tízezerig tud számolni...*

Tragédia dalban

Imádtam őt, de jaj, hiába,
Mert most két napja szakított,
S a szivemben, hol trónja állott,
Most szomorúság lakik ott.

Levelet küldött búcsúzóul,
Ezt írta: „Tűrnöm nem lehet,
Hogy szépségem téged nem ihlet,
Csak valamilyen rendelet.

Hogy lantod, melyen rigmust pengetsz,
Kék szememre nem rezonál,
De buzgón zeng a síberekről!!
Hát nekem biz' ez derogál!

Nos, énekelj csak tovább bátran,
Hisz csekélységem már kiismert!
S ha ő ihlet meg, öleld eztán
Azt a reakciós minisztert!"

Ezt írta, és az én szivembe
A búbánat beköltözött,
És hevesen zokogni kezdtem
A kézirataim között.

„Az én életem céltalan lett,
Csak tengődés így, semmi más.
Elpusztulok, ha nem bocsájt meg,
Ez pillanatra sem vitás..."

És könnyes szemmel tollat fogtam,
És rágondolva írni kezdtem
Egy verset, verset végre arról...
Hogy nem lesz többé zsemle Pesten.

Tabi László.

Itt a legújabb fali tankönyv!!!

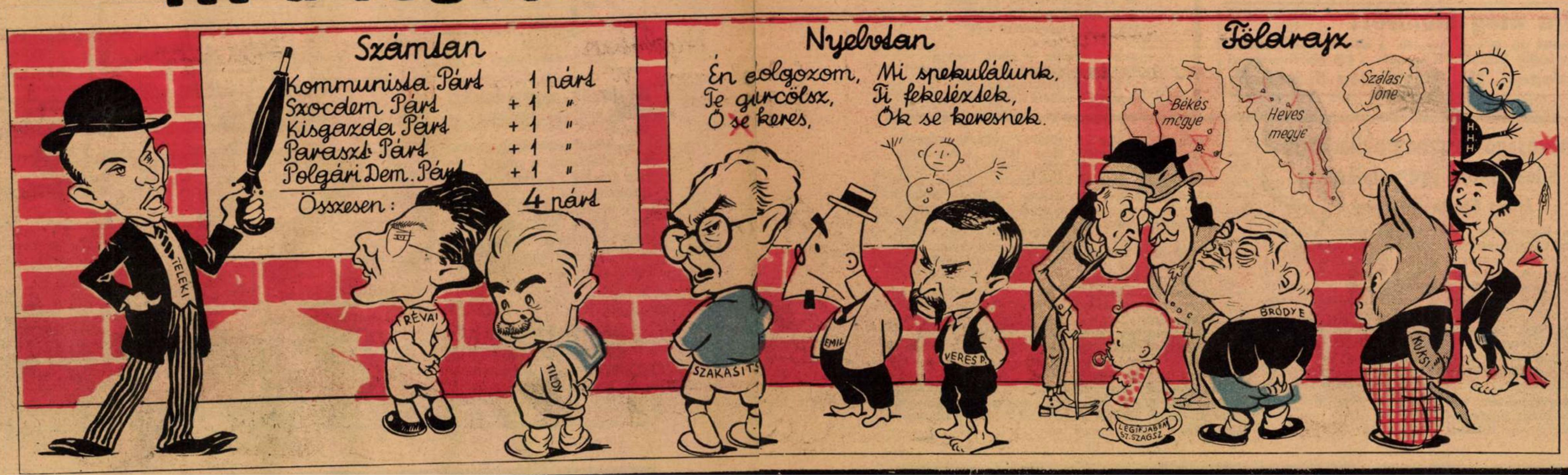

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten VI.

KUKSI A TŐZSDÉN

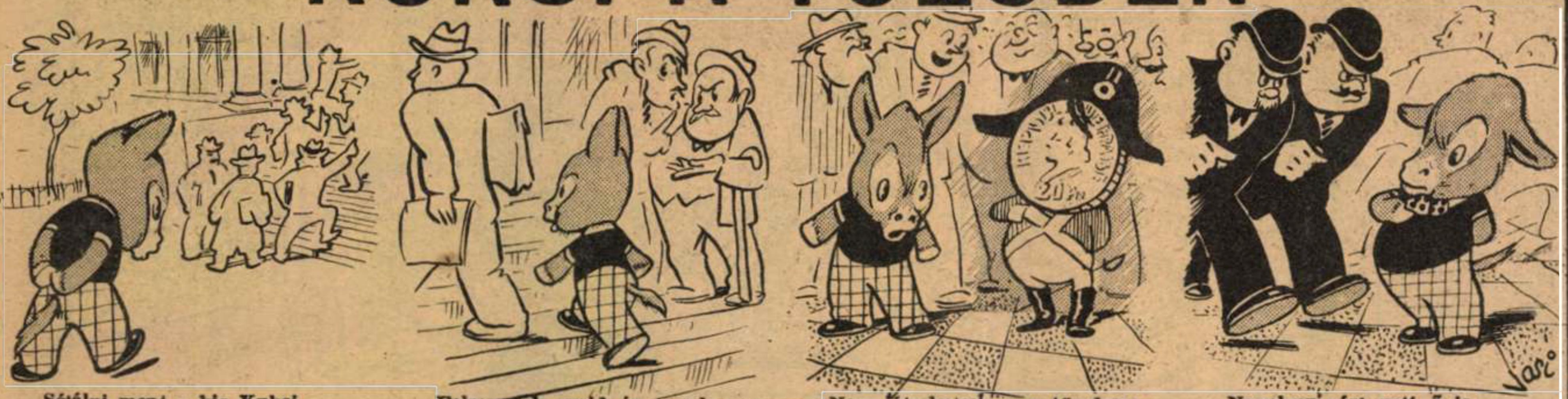

Sétálni ment a kis Kuksi,
A Szabadság-téren járt ép,
Ott hallotta, hogy a tőzsdén
Mostanában nagy a játék.

Felmegyek majd én is oda,
Mondta Kuksi izgatottan,
Mert mióta Pesten vagyok
Kérem én még nem játszottam.

Nem játszhatott: nem tőzsdetag,
Vizitjével csak azt nyerte:
A hódító Napoleont
Közelről is megismerte.

Napoleon-pózt vett ő is,
Vesztét végül ez okozta:
A toloncba vitték, mivel
Napoleont — utánozta.

Orosz-angol-amerikai kiadóvállalat alakult

A vállalat első kiadása:

Szálasi,
Beregfy,
Hain Péter
és társai

Az első kiadás sikerére való tekintettel további új kiadások várhatók.

„Muris" vendég

Egy vadonatúj kávéházba ültem be és ott jegyeztem le:

Vendég (ordít): Ha ma nyitottak, hogy lehet tegnapi a zsemle?

Fínom kis espresso

— *Főúr, küldje ide a kenyereslányt.*

— *Sajnálom, kézben van.*

Gázdal

Hajdan a gáz öröm volt és vagyon,
akinél égett, gazdag vol nagyon.
Büszkén fénylett és ragyogott a ház,
amelyben Auer-harisnyák hegyén
égett a gáz... égett a gáz!

De lassan megúnták az emberek.
Villany szikrázott a kis gáz helyett,
elnyomta őt a villanylámpaláz
és fintorgatták orrukat sokan:
büdös a gáz... büdös a gáz!

Aztán zúgott a véres fergeteg.
Gázmaszkot viseltek az emberek
és a bunkerban majd kitört a frász,
ha bomba hullt. A szivünk remegett:
megöl a gáz... megöl a gáz!

Na, ez is elmult. Csöppnyi tűzhelyek
faltak fel szekrényt, asztalt, székeket,
S míg ezzel főzött minden pesti ház,
csak azt lestük reggeltől estelig:
jön-e a gáz... jön-e a gáz?

És eljött. Megtörtént a nagy csoda!
De még nem is ért el mindenhova,
konyhánkra újra beköszönt a gyász:
alig szipákol, hörög, gurguláz,
meghal a gáz... meghal a gáz!

Régi szép idők...

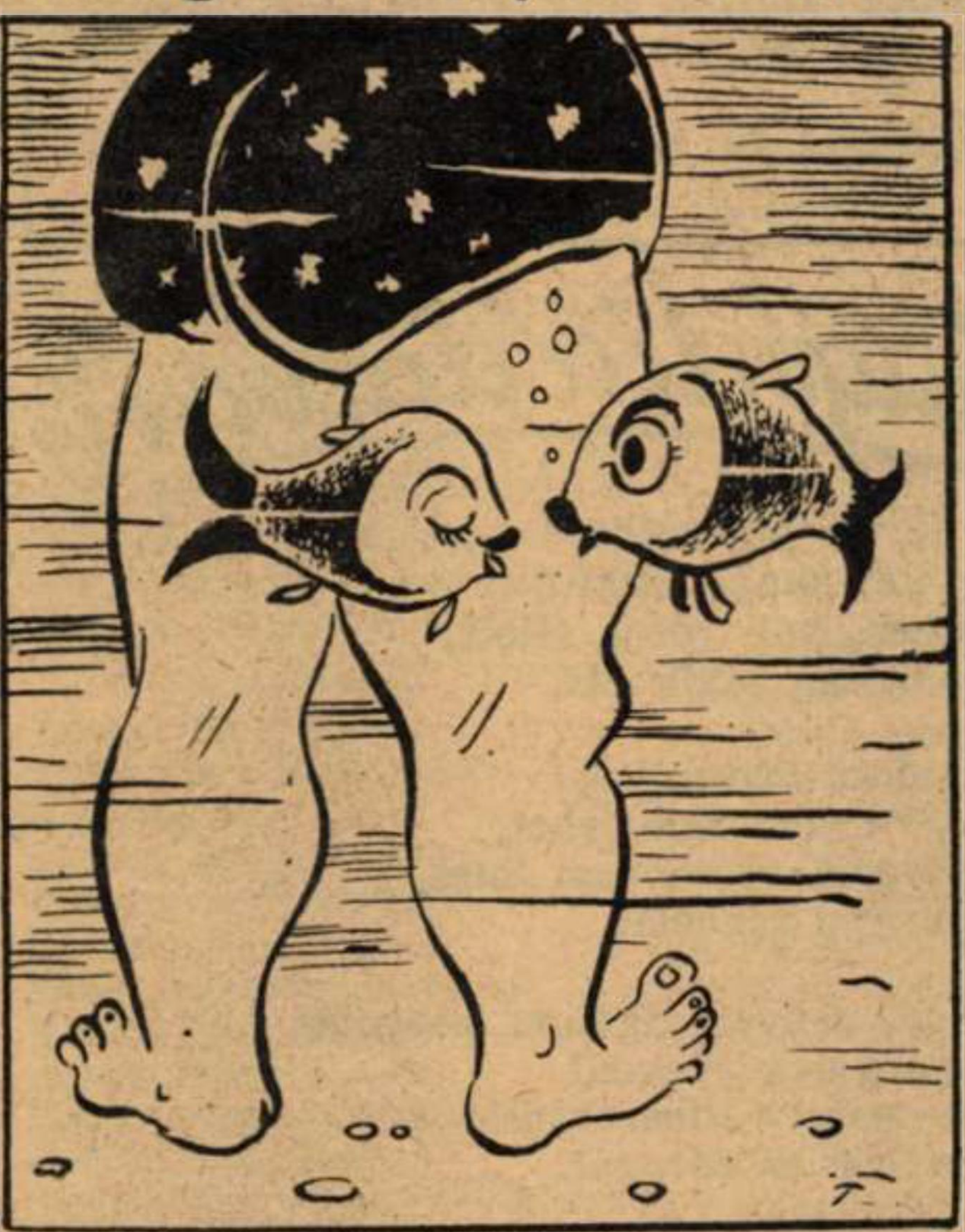

— Emlékszel? Éppen itt ismerkedtünk meg...

A pártközi értekezlet döntése:

Hétfői lap lesz a Kossuth Népe

A Kossuth Népe döntése:

Kossuth Népe

MEGJELENIK HÉTFŐ KIVÉTELÉVEL MINDEN NAP

Távollátóknak

(Az e rovatban közölt viccek távolról sem azok, közelről egyszerű igazságok)

1.

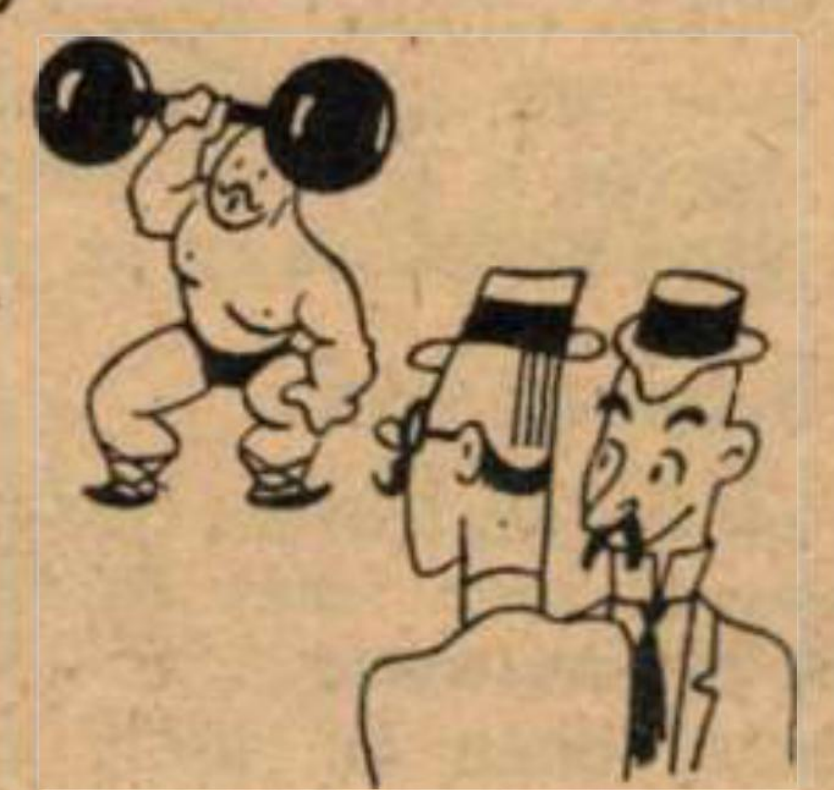

— Látja? Az ott egy súlyemelő.

— Szent Isten! Már a súlyt is emelik?!

2.

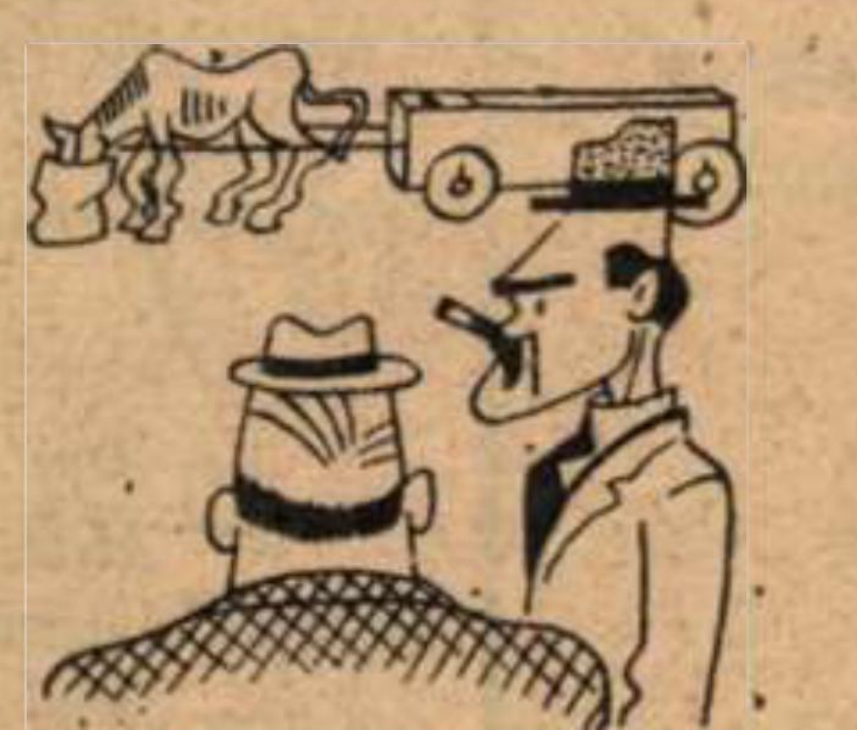

— Felemelték az árpa és a zab árát.

— Ezért is én búsuljak? Búsuljon a ló.

3.

Egy szamuráj tüzesen udvarol egy japán lánynak. A végén dühbe jön:

— Egész Japán megadta magát, azt hiszi, hogy pont maga a kivétel?

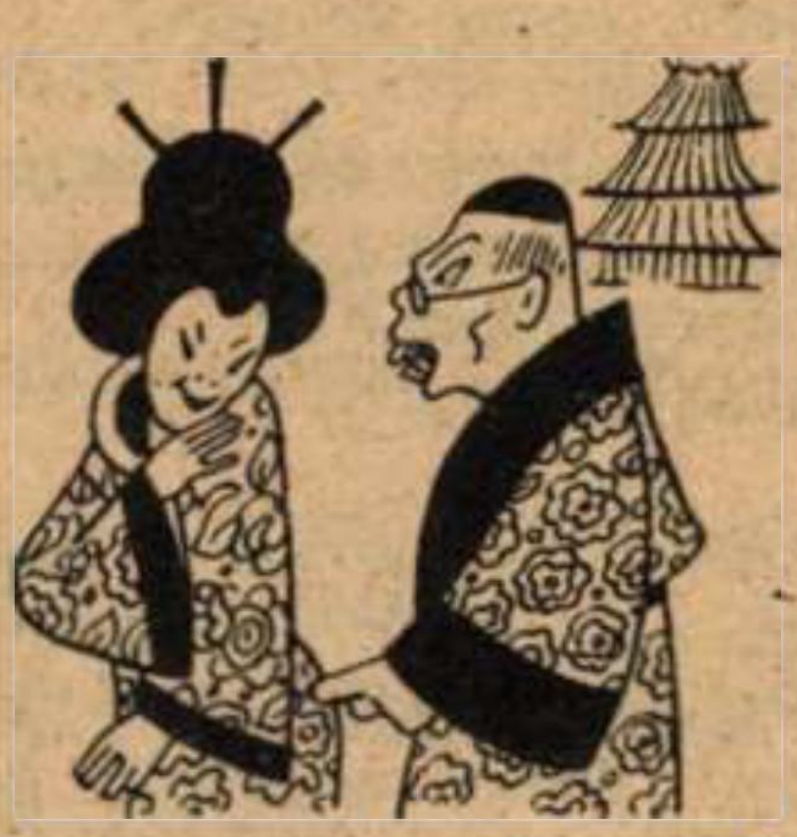

4.

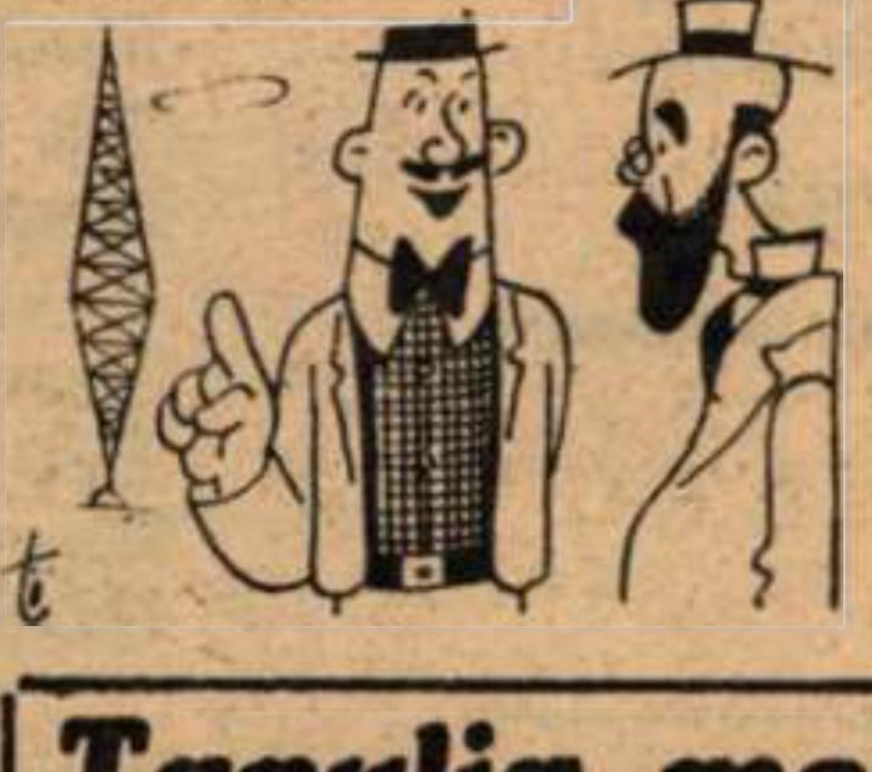

— Szeptemberre meg lesz az új rádióadó.

— Jól nézünk ki. Én még a régi adókkal is hátralékban vagyok.

Tanulja meg kivülről!

Szőrméjét, ha új vagy használt, a moly könnyen megeszi.
Vigye inkább SZESZLER szücshöz s ő jó pénzért megveszi
Budapest, IV., Bécsi-utca 5. szám.

Fekete népdal

Én vagyok a
falu JÓJA
Egyedül,
Engem ugat
Minden nyilas
Messzirűl.

Csak én vó'tam,
Ki zsidótul
Nem lopott,
Azér' vagyok
Rongyos koldus,
Lekopott.

A többiek
Rablott ruhát
Festenek,
Arany órát,
Ékszert, gyűrűt
Rejtenek.

Lopott vagyon
Volt az üzlet
Kezdete,
Ettől lett a
Falunk egész
Fekete.

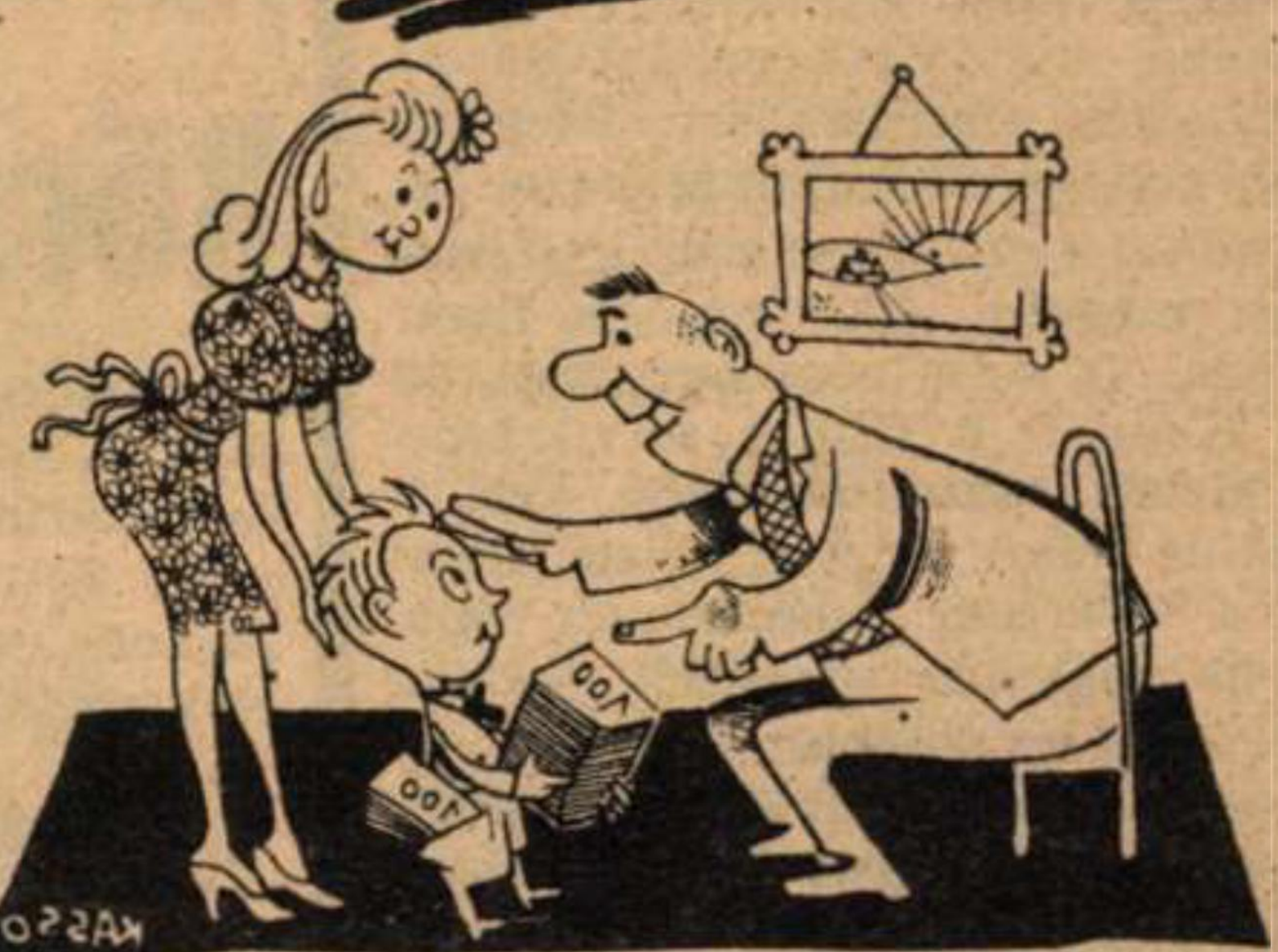

— *Jó gyerek vagy, Petikém, itt van egy pár pengő, vegyél magadnak cukorkát!*

A Labour-party győzelme a pesti espressoban

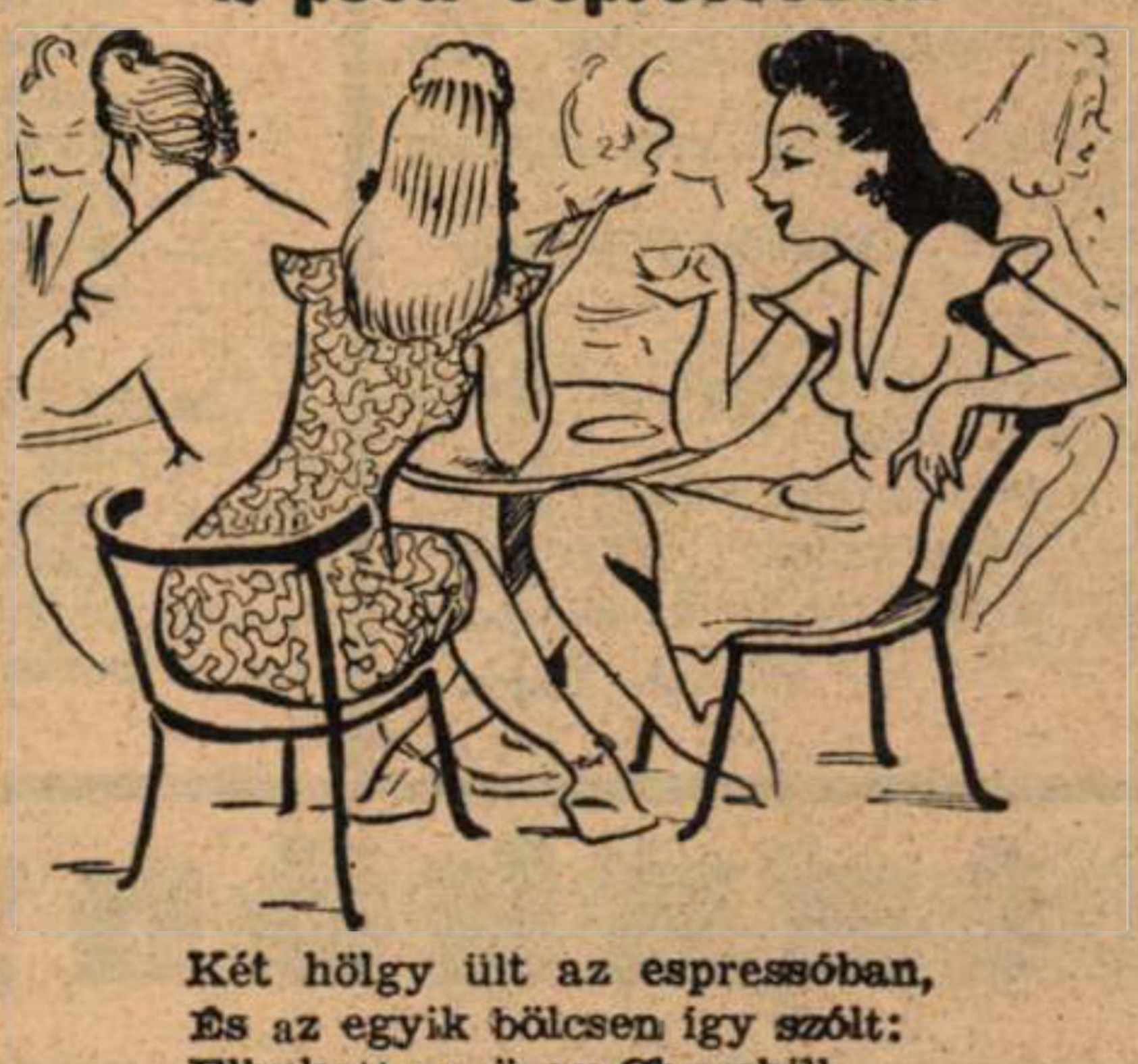

Két hölgy ült az espressóban,
És az egyik bölcsen így szólt:
Elbukott az öreg Churchill,
Mivel túl konzervatív volt.

Szólt a másik, — lehet, hogy a
Véleményem kissé naiv,
Det én azért buktam épp el,
Mert nem voltam konzervatív...

A méltóságos asszony nyilatkozik újjászépítési programjáról

Írta: Stella Adorján

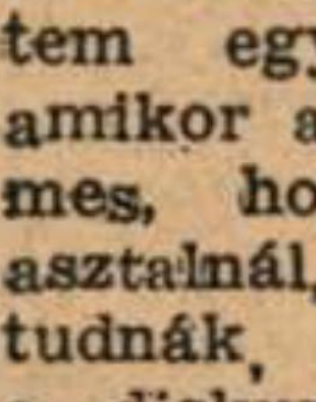

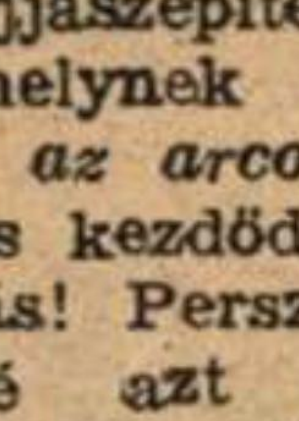

A méltóságos asszonyt újlipótvárosi otthonában kerestük fel. Kedves mosollyal és Chesterfield cigarettával kínált meg.

— Francia konyakom még nincs — mondotta mentegetődzve. — Nagyon lassan áll itt helyre a rend!

Rezignáltan töltött a magyar borpárlatból.

— Hát először is kedves mélt... azaz asszonyom... nem is tudom hogyan szólítsam...

— Nevezzen egyszerűen méltóságos asszonynak, úgy mint eddig — mondotta kedélyesen. — Elég sok pénzért vásárolta az uram ezt a címet, az ügynök azt mondotta, hogy életfogytiglani használatra szól, igazán nincs kedvem levetni...

Kacér kis somolygással tette hozzá:

— Legfeljebb ha majd kegyelmes leszek. De ahhoz egyelőre túlfiatal vagyok...

Apropo, térjünk át az interjura. Miképpen veszi ki a részét az újjáépítési programból? — kérdeztük.

— Elmondok magának mindent őszintén. Néhány nappal ezelőtt jöttem rá arra, hogy nekem is erősen bele kell feküdnöm a munkába. Espressóban ültem egy barátnőmmel, amikor arra lettem figyelmes, hogy a szomszéd asztalnál, anélkül, hogy tudnák, hogy én hallom a diskurzust, két hölgy rólam beszélget. Az egyik csípősen megjegyezte: „Tegnap találkoztam vele. Már csak a szépsége romjai vannak meg!"

— Megdöbbentem és otthon többórás konferenciát tartottam a tükröm előtt. És ekkor kidolgoztam az egész újjászépítési programot, amelynek a címe: *„Arccal az arcom felé!"* Először is kezdődik a romeltakarítás! Persze, maga szeretné azt is tudni, hogy mi van a hidakkal! Bizony az egyik platina hidam az ostrom alatt teljesen tönkrement. Azt és a mellette álló koronát azonnal ki kell javítani.

Sóhajtott.

— Sajnos, kevés a nyersanyag! A kozmetikai cikkekben behozatal alig mutatkozik, régi ruzsaimat a nyilas nők elkenték.

— Mi van a közmunkával?

— Éppen erről akarok beszélni. Úgy gondolom, hogy közmunkával fogom végrehajtani az újjászépítési programot! Annyi kozmetikus volt nyilas! Azokból kérek egy párat közmunkára. Pedikürösnek ezt a Nidossy testvért szeretném kiigényelni, azt mondják, ez olyan remekül dolgozik a szakmájában, hogy köröm rá nézni. De persze egész munkát akarok végezni! Mint látja, a homlokzatom kissé ráncos, hát onnan kezdve, egészen a kis ujjam hegyéig, óhajtom magamat újjászépíteni...

Búcsúzóul megkértük, mondjon még valamit politikai állásfoglalásáról is.

— Megértem az új idők szelét — válaszolta nagy komolysággal —, nézze meg a körmeimet: vérvörös. És nézze meg a jövő héten aranyszőkére festett gesztenyebarna hajamat: szintén vörös színben fogja hirdetni, hogy ma már nincsenek reakciós nők Budapesten...

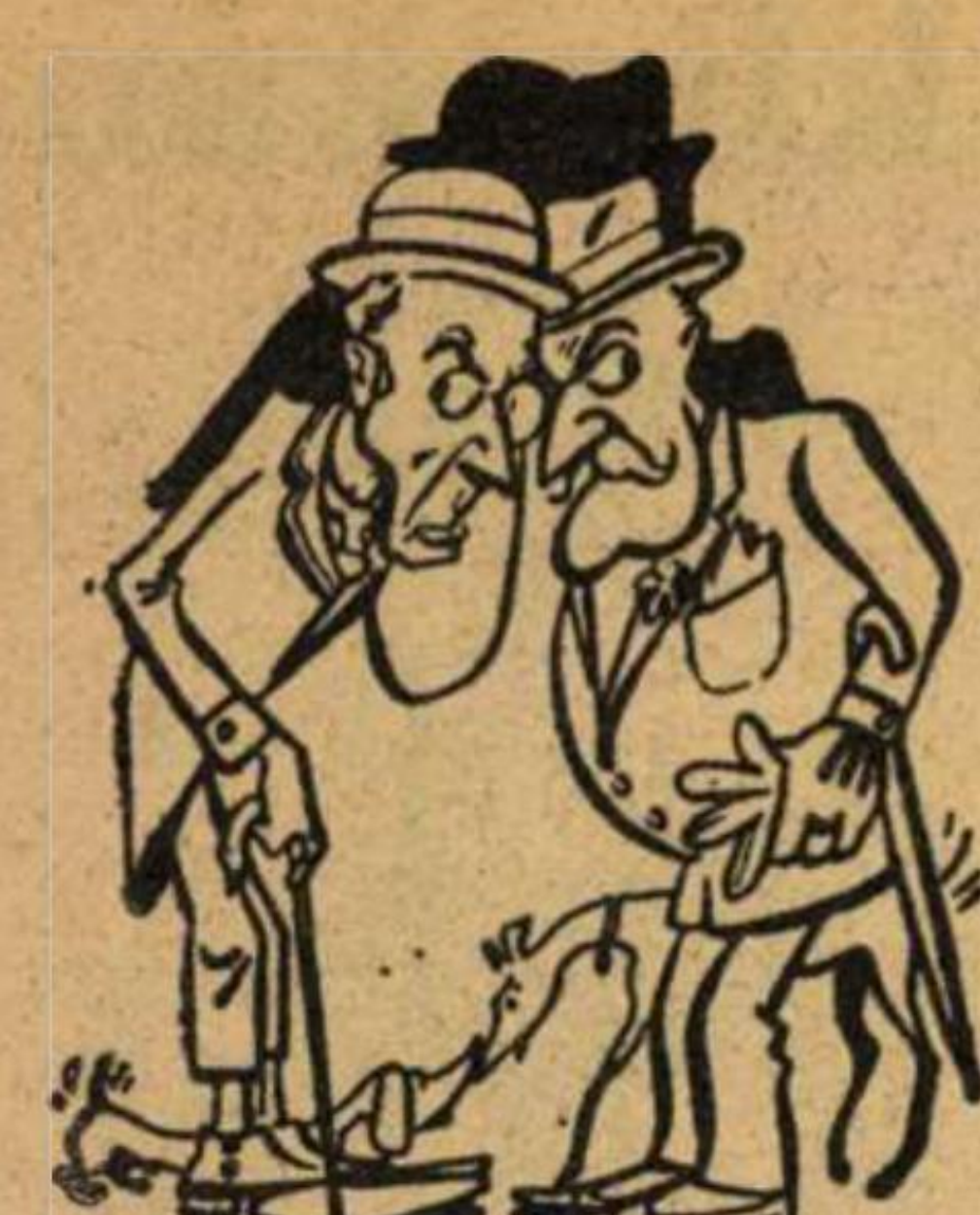

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy a világ egyre izébb lesz, kérlek... egyre baloldalibb?

— Igen, kérlek, már én is gondoltam rá, hogy nem kellene-e nekünk is egy kicsit balra tolódnunk?

— Hát én a magam részéről tolódom, tolódgatok, kérlek. Tegnap már tegeződtem az inasommal, kérlek.

— Ne mondd, kérlek. Az hogyan történt?

— Azt mondta nekem, kérlek, hogy megint drágább lett a cukor, erre én azt mondtam neki: mondd már!

— Brávó, kérlek, hiszen te kész szocialista vagy!

— Hja, kérlek, nem tarthatom egyedül a frontot, mikor már Japán is megadta magát.

— Csodálom ezt a Japánt, kérlek, én biztosra vettem, hogy ezek megnyerik a háborút!

— Na de, kérlek, most, hogy Oroszország is belépett a háborúba...

— Az nem számít, kérlek! Igazán egyedül legyőzhette volna az egész világot!

— Honnan veszed ezt, kérlek?

— Ujságban olvastam.

— Mikor, kérlek?

— Tavaly előtt! Hát úgy látszik, ez ettől az atombombától van!

— Tulajdonképen mi az az atombomba?

— Új találmány. Egy csöpp vízzel óriási gépeket lehet hajtani!

— Az nem rendes víz lesz, kérlek, ami így tud hajtani. Biztosan valami keserűvíz!

— Lehet, kérlek, én nem értek az ilyen tudományos dolgokhoz, én egy közgazdasági ember vagyok.

— A községi választásokhoz mit szólsz?

— Csak helyeselni tudom kérlek. Unom már a kristálycukrot.

— Nem értem, kérlek. Mi köze ennek a községi választásokhoz?

— Multkoriban, mikor a községiben beváltottam a cukrot: kristályt adtak. Kértem, adjanak inkább kockát, erre azt mondták, nem lehet válogatni. Az ilyesmi a jövőben nem fordulhat elő. Ha itt lesznek a községi választások, ilyen udvariatlan kiszolgálás esetén fogom magam és más községit választok. Szervusz, kérlekalásan...

Most már béke van!

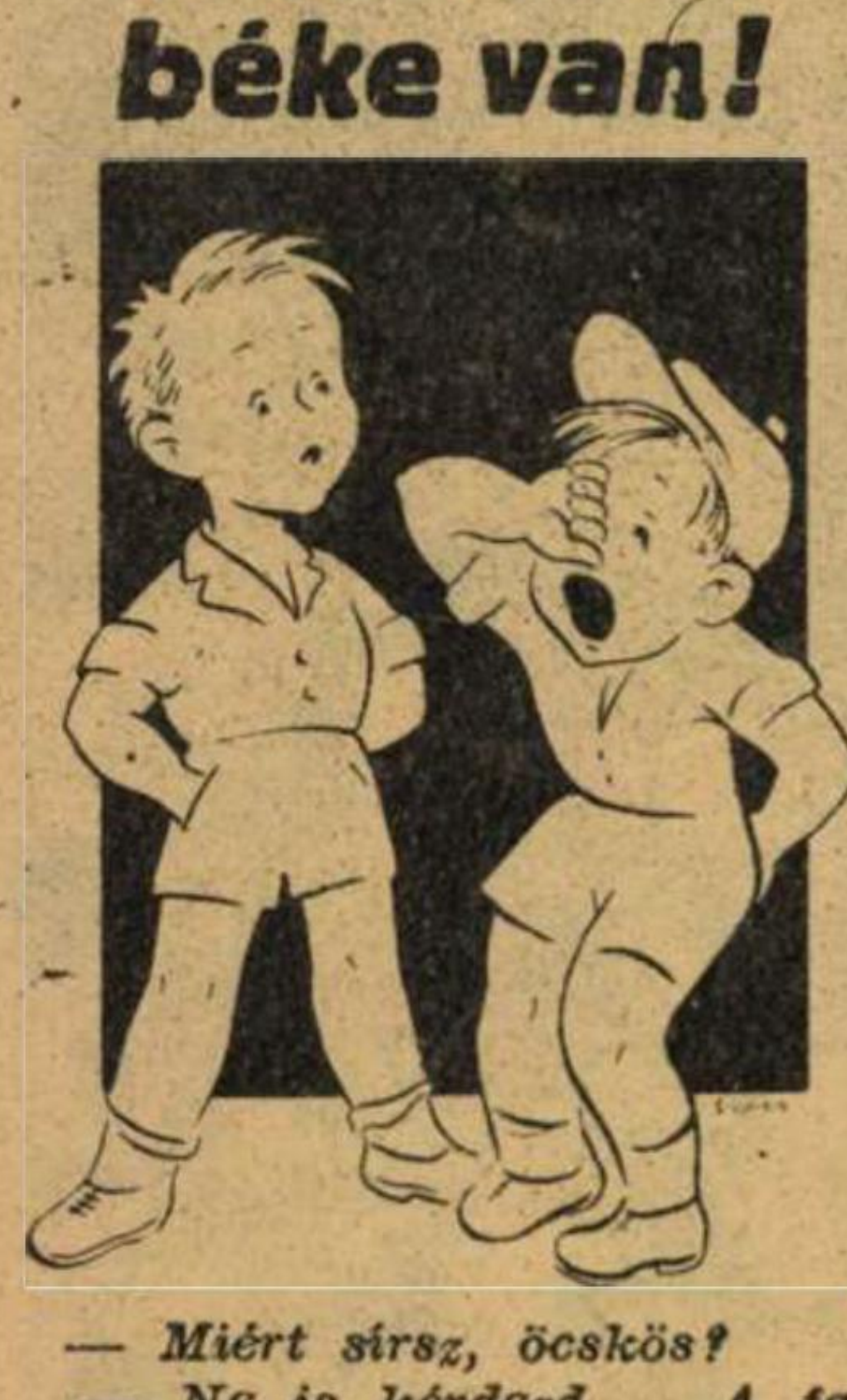

— *Miért sírsz, öcskös?*

— *Ne is kérdezd... A faterom mostanáig a jóvátételemen dolgozott...*

Bejelentették századunk legnagyobb találmányát

Grösztezorg, 1944 augusztus 32.

A Piti-oázisból jelenti a nigériai IT-TASS hírügynökség: Linck professzor, aki három éve folytatta a kísérleteit a Szahara egyik csendesebb zugában, ma **ajánlott levélben** *értesítette a grösztezorgi tudományos akadémiát, hogy kísérleteit szerencsésen befejezte és megkonstruálta az első tündérbombát. A találmánynak korszakalkotó jelentősége van.*

A tündérbomba megváltoztatja a világ képét! De ez semmi!

A tündérbomba az Ön képét is megváltoztatja!

Még a beavatottak sem tudták, hogy a zseniális Linck professzor már három éve folytatta kísérleteit a szaharai Piti-oázisban. Hogy a kísérletek titka

ki ne

szivárogjon, maga a professzor is

bekötött szemmel

dolgozott. A nagyközönség ilyenformán még csak annyit tud, hogy az újfajta bomba hatása minden elképzelést felülmul, s mérhetetlen áldást jelent az emberiségre. *A tündérbomba nyolc kilométeres körzetben minden nézeteltérést, vitatkozást megszüntet.* Hatásaképpen a polgári lakosság összecsókolózik, a kereseti viszonyok azonnal megjavulnak *és húsz kilométeres körzetben rózsaillat terjeng a légben.* Linck professzor nyilatkozatában kijelentette, hogy nagyon örvend, továbbá elárulta, hogy a tündérbomba nyitjára

atom-összeragasztás

révén jött rá.

Három rabbinövendék is résztvett a tündérbomba feltalálásában

Mint a legújabb jelentések közlik, a tündérbomba feltalálásában

a Rosenbaum testvérek

is résztvettek akiknek 1943-ban Milánóban megvonták az italmérési jogukat. Linck professzor különösen hálásan emlékezett meg a középső Rosenbaumról, akinek útmutatása nélkül — úgymond — sohasem jött volna rá a leglényegesebbre. A középső Rosenbaum adta ugyanis azt a tippet, hogy a bombát valahonnan valahova le kell dobni.

Hogyan ragad az atom? Mi a tündérbomba nyitja? Hol bányásszák az ódiumot?

Niemand tanár, a grösztezorgi akadémia portása, a rádió számára adott nyilatkozatában elmondta, hogy az atom-összeragasztás régi terve a tudósoknak. Az eddigi kísérletek kimutatták, hogy az atomok

sem csirizzel, sem pénzragasztóval, sem szindetikonnal

nem ragadnak össze. A zseniális Linck professzor négyéves munkájával lisztből és vízből állított elő olyan ragacsot, amely azután célra vezetett. Minden lexikon elárulja s így

köztudomású,

hogy egyetlen olyan nivellális konstutum van, amely az atomszindoszkop szubregális energiaszféráját letimulálja, s ez az ódium. Ezen a nyomon elindulva, a professzor ódiumot kineutronokra bontott, majd az így keletkező alprotonokat felmodulálva, gutirozott oldattal sikerült elérnie az atomok összeragadását. Mindebből következik hogy a tündérbomba gyártásához ódium kell. A Föld ódiumlelőhelyei közül első helyen a görögországi Oszposz-hegység áll.

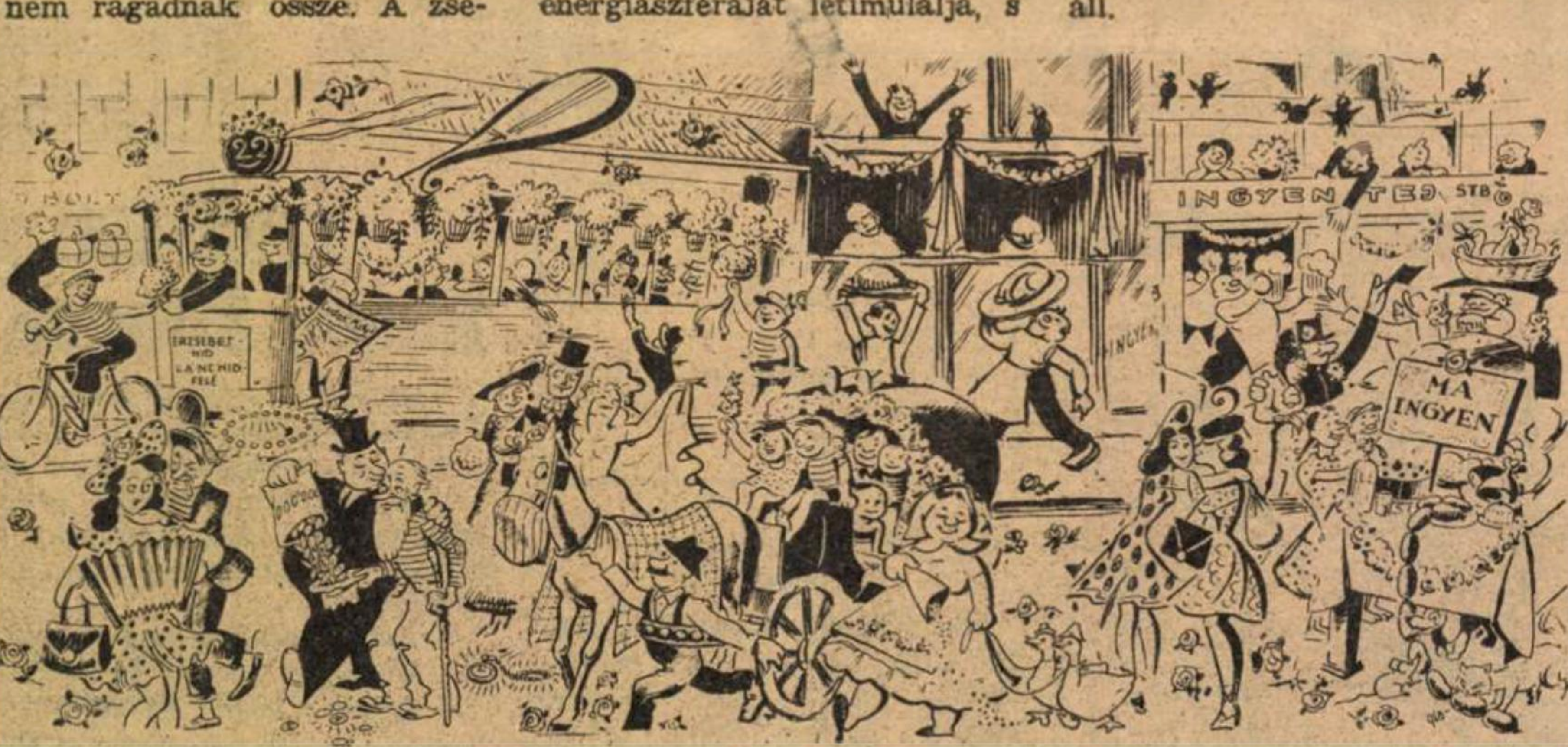

Tündérbomba zuhant Pestre!

Nyolcvankilométeres körzetben minden táncosnő kolostorba vonult!

Mint a legeslegújabb jelentésekből kiderül, Linck professzor tudós társaival július 34-én próbálta ki legelőször a tündérbomba hatását egy nyugatafrikai kikötővárosban. A bomba robbanása után néhány másodpercre koromsötétség lett, azután soha nem látott kép tárult a megfigyelők elé. Mindenki mosolygott, olaszok az angolokkal, amerikai tengerészek négerekkel,

férfiak nőkkel

csókolóztak össze. A banánárak rohamosan esni kezdtek, a nap kisütött,

ledér nők határozott léptekkel

jó útra tértek, továbbá pedig egy nagambu-néger, aki éppen le akart szúrni egy spanyol nőt, hogy megegye,

térdreborult

kiszemelt áldozata előtt és szerelmet vallott neki. Nem sokkal utóbb zenekarok jelentek meg az utcán, amelyek

Bach-prelüdöket

játszottak. *A rózsaillat helyenkint kibirhatatlan volt.*

Egy lapzártakor érkezett jelentés

közli, hogy az illat, ami helyenkint kibirhatatlan volt, nem rózsától származott.

Szédületes jövőt hoz a tündérbomba!

Rövid idő mulva utazhatunk a Marsba! De ez semmi! Ceglédre is!

Megkérdeztük Lüke Kázmért, hatóságilag engedélyezett fizikatanárt, mi a véleménye a tündérbombáról.

— A tündérbomba hatása *egyenesen* kiszámíthatatlan. De *görbén* sem könnyű. Annyi mindenesetre valószínűnek látszik, hogy egy egészen új energiaforrással állunk szemközt. Az atomösszeragasztás révén mindenféle közlekedés hihetetlenül meggyorsul. Számításaim szerint

a Nemzeti Szinháztól a Holdba

másfélóra alatt lehet majd eljutni,

ugyanonnan Kőbányára

két óra alatt. Számolhatunk azzal, hogy az öt magyar demokratikus párt megelégedve egymással, szén és fa helyett atomenergiával fogunk füteni, rövidesen megvalósíthatóvá válik a szintétikus borjúsült, a nők őszinték lesznek, a háborús bűnösök a Népbíróság elé kerülnek és a cukor ára visszamegy három százra.

De ez utóbbi azért még nem biztos.

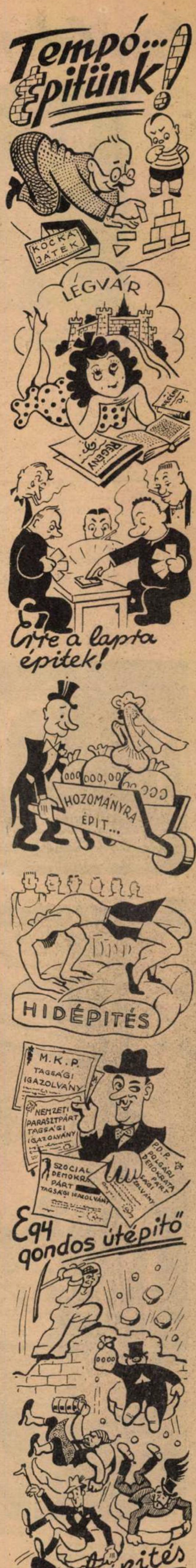
Tempó... építünk!
KOCKA JÁTÉK
LÉGVÁR
REGÉNY
Erre a lapta építek!
000,00
HOZOMÁNYRA ÉPIT...
HIDÉPITÉS
M.K.P. TAGSÁGI IGAZOLVÁNY
NEMZETI PARASZTPÁRT TAGSÁGI IGAZOLVÁNY
P.D.P. POLGÁRI DEMOKRATA PÁRT TAGSÁGI IGAZOLVÁNY
SZOCIAL DEMOKRATA PÁRT TAGSÁGI IGAZOLVÁNY
Egy gondos útépitő
0000
leépités
gis-

Egy plakát margójára

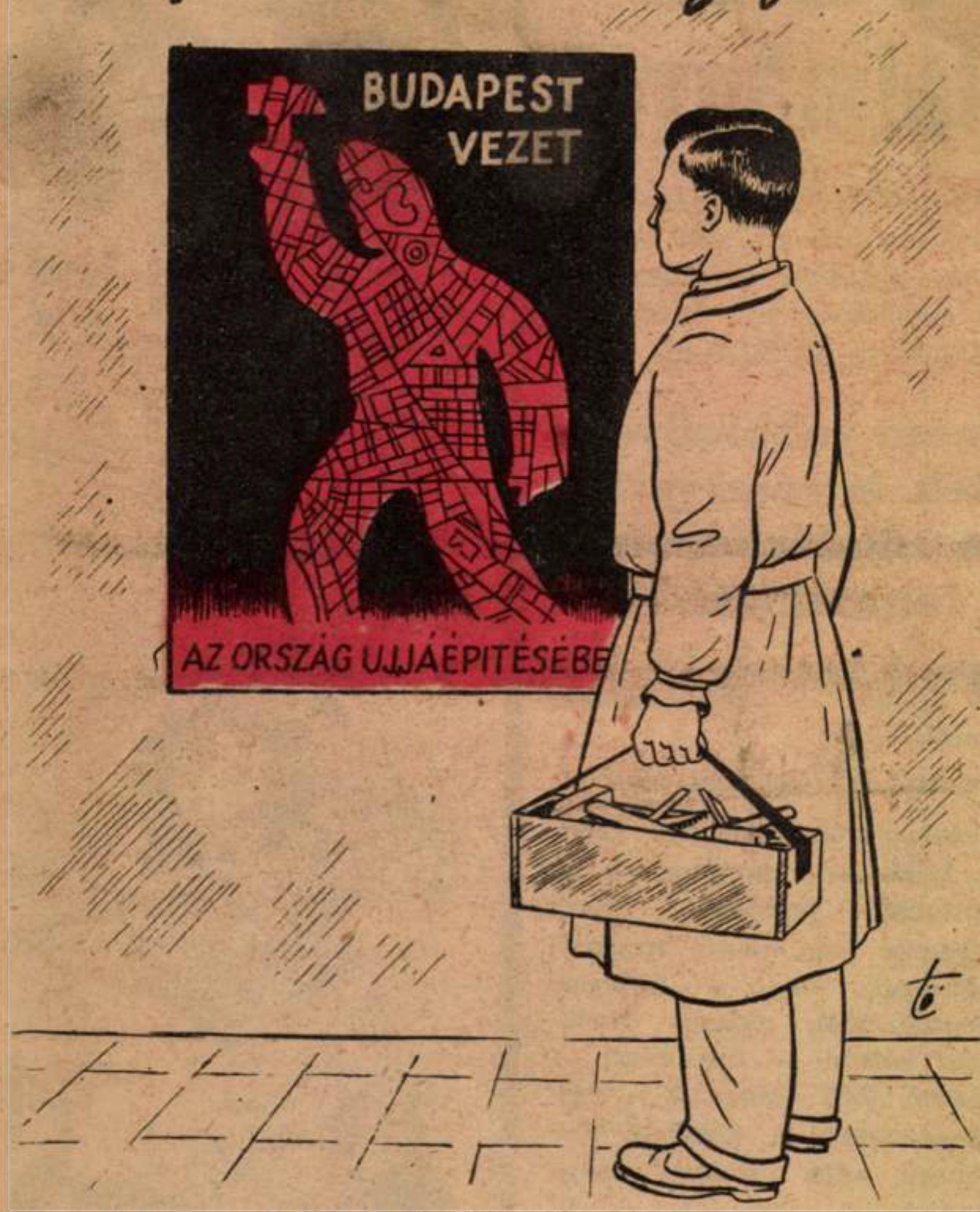

– VAJJON KI ÁLLT KÖZÜLÜNK MODELLT EHHEZ A PLAKÁTHOZ?

Az olvasóhoz!

A nyomdabérek és papírárak emelkedése még tart. Egyenes következménye ennek, hogy lapunk árát is emelnünk kell, ha csak nem akarunk kevesebbet és rosszabbat adni. Ezt az olvasó sem akarja. Változatlan színvonalon szórakoztatunk tovább. Kerül amibe kerül. Igazunk van? Ebben maradunk!

Ludas Matyi

Papirhiány Pompeyben

Nemcsak Budapesten van papírhiány. Pompeyben is megszüntettek három lapot. Már csak két hetilapjuk van. Ezek Pompey utolsó lapjai.

IRTÓ SIKERE LESZ
trestox
tartós hatású rovarirtóval!
Forga omb» hozza
Surányi és Szűsz, Wekerle S.-u. 19.

A potsdami klinikán

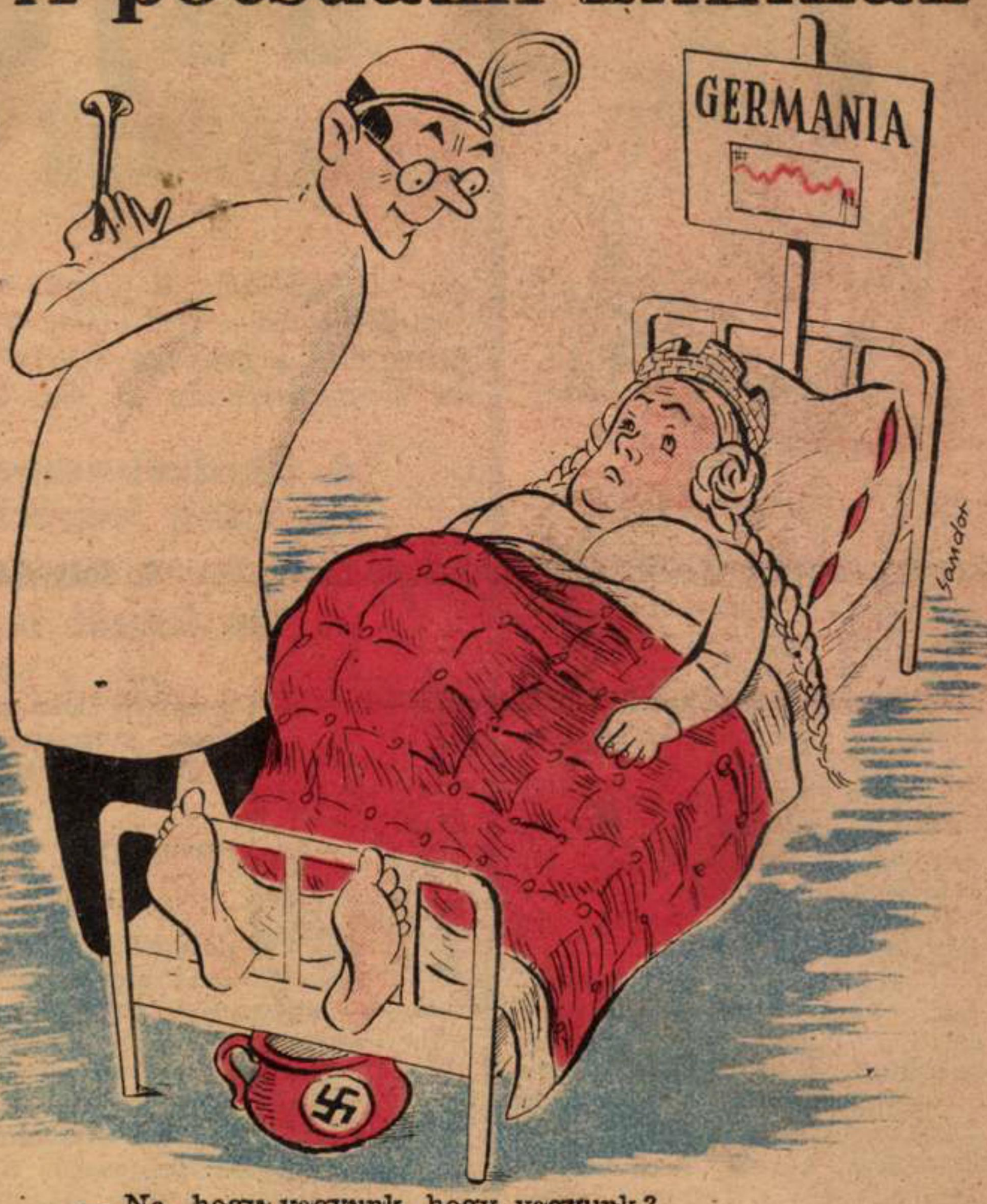

— Na, hogy vagyunk, hogy vagyunk?

— Nem jól. Érzem, hogy rövidesen megszületik a kis Németország.

Játék a kastélyban

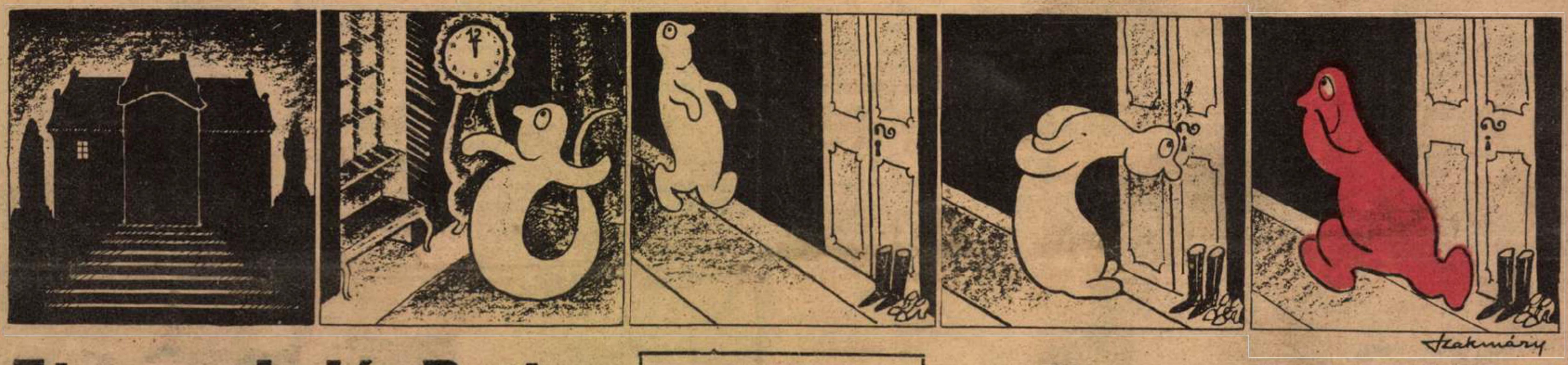

Atomrombolás Pesten

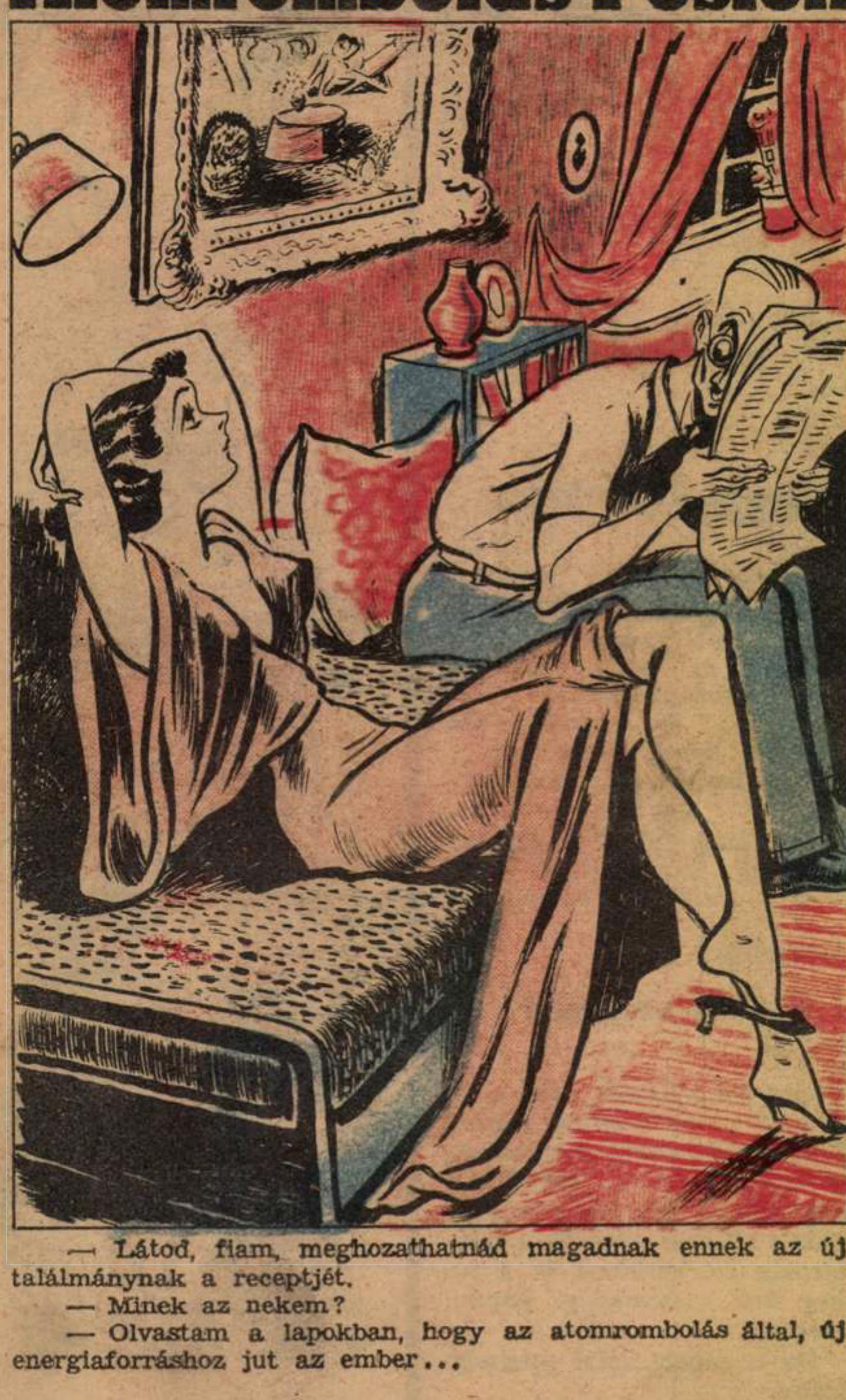

— Látod, fiam, meghozathatnád magadnak ennek az új találmánynak a receptjét.

— Minek az nekem?

— Olvastam a lapokban, hogy az atomrombolás által, új energiaforráshoz jut az ember...

— Nagy szerencse, hogy a közmunkát megválthatjuk.

— Hogy szerencse? Megváltás!

E heti számunkat
irták

Békeffi István, Csorna Béla, Farkas Lujza, Gábor Andor, Gergely Miklós, Hárs László, Hidvéghy Ferenc, Kertész Endre, Király Dezső, Palásti László, Pánczél Lajos; Simon Zoltán dr.; Stella Adorján; Tabi László;

rajzolták:

Aranyos Gusztáv, Byssz Róbert Kanyó Mátyás; Kassovitz Félix; Kádár György; Sándor Károly; Szakmáry László; Szegő Gizi; Toncz Tibor; Török János; Vasi;

Ludas Matyi
Szatirikus hetilap. — Megjelenik minden vasárnap
Szerkesztő:
GAL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Szerkesztőségi órák:
Minden hétköznap 9–1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.
Főbizományos: Globus hírlap és könyvterjesztő vállalat, Budapest, Nagymező-utca 26.

Elkészült a teljes lista Hubay Kálmán viselt dolgairól

A Népügyészség kiküldöttje a napokban kiszállt *Hubay Kálmán* Vöröskő-utca 3. szám alatti svábhegyi villájába, hogy a hirhedt nyilasvezér viselt dolgai után nyomozzon.

A helyszini szemle, értesülésünk szerint, meglepő eredménnyel járt. A szekrényben ugyanis megtalálták Hubay viselt dolgait, amelyeket nyomban listába vettek. Így többek között előkerült

két jégeralsó, egy dinamikus ántántszíj, három pár dübörgő csizma és négy dupla-karszalag, mely kívül nyilas-, belül horogkeresztes jelvénnyel van ellátva.

★

Aki Hubaynak egyéb viselt dolgairól tud, jelentkezzék.

Reggeli rohammunkán

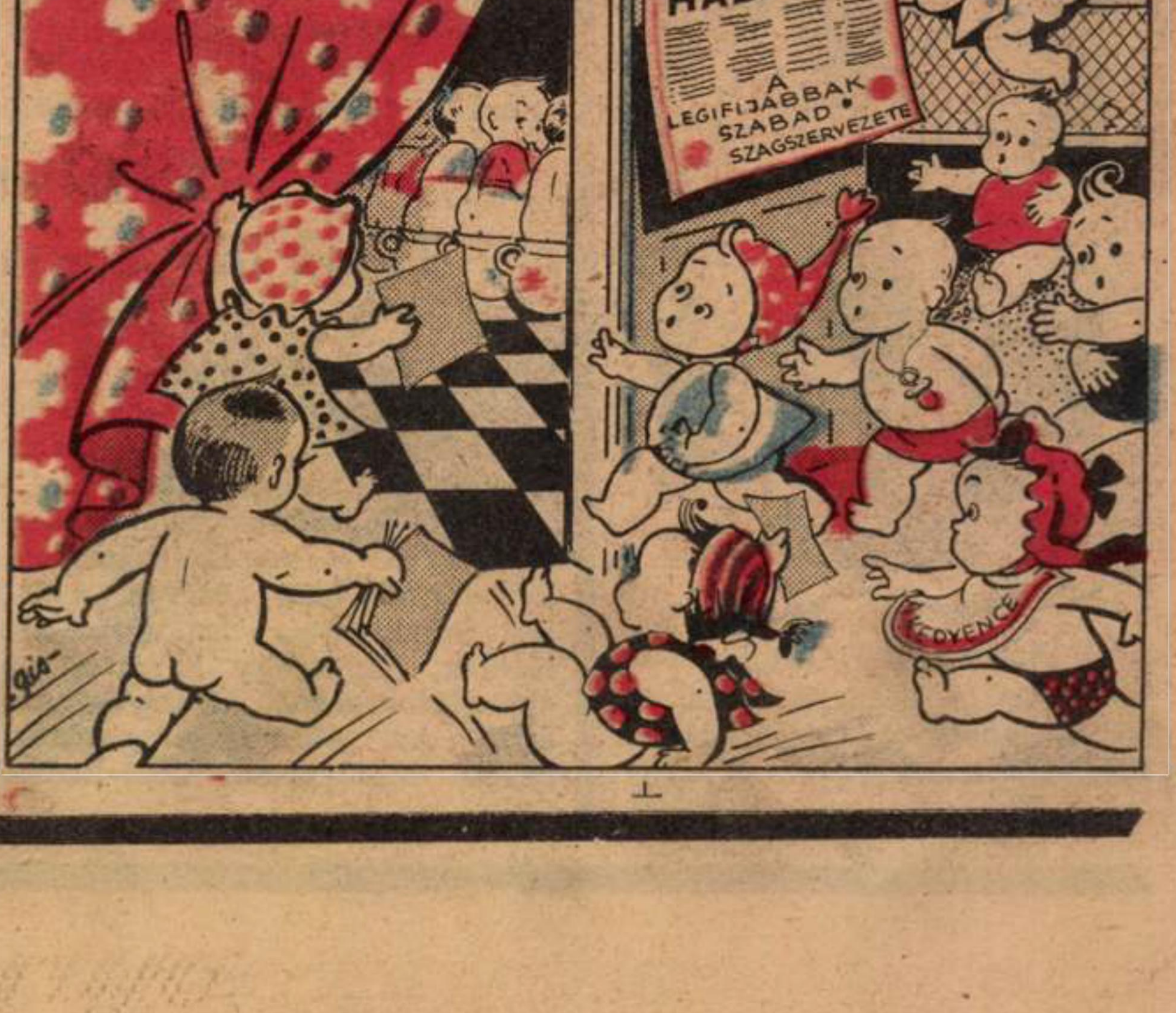A LEGIFJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE